

Proeve Binnenvaartwet met artikelsgewijze memorie van toelichting
HOOFDSTUK 1. Reikwijdte van de wet

§ 1. Begripsbepalingen

§2. Toepassingsgebied

HOOFDSTUK 2. Toegang tot de markt ¹

§ 1. Documenten voor toelating tot het bedrijfsmatig vervoer op binnenwateren

§ 2. Ondernemingen voor bedrijfsmatig vervoer van goederen

HOOFDSTUK 3. Voorschriften aan boord ²⁻³

Afdeling 1. Technische staat van het schip

§ 1. Algemeen

§ 2. Technische voorschriften

§ 3. Certificaat van onderzoek

§ 4. Aanvullend certificaat van onderzoek

§ 5. Voorlopig certificaat van onderzoek

§ 6. Vrijstelling, ontheffing

§ 7. Onderzoek van binnenschepen

§ 8. Stilleggen van binnenschepen

Afdeling 2. Veiligheid, gezondheid en welzijn

Afdeling 3. Scheepsmeting

Afdeling 4. Bemanning

Afdeling 5. Vaarbewijs

§ 1. Algemeen

§ 2. Voorschriften voor de afgifte van het vaarbewijs

§ 3. Geldigheid van het vaarbewijs

§ 4. Nader onderzoek

§ 5. Vrijstelling en erkenning

§ 6. Nadere voorschriften

HOOFDSTUK 4. Registratie en gegevensverstrekking¹⁻²

§ 1. Registratie

§ 2. Gegevensverstrekking

HOOFDSTUK 5. Overige bepalingen

§ 1. Vergoedingen

§ 2. Handhaving

§ 3. Verbodsbepalingen

§ 4. Noodwetgeving

§ 5. Beroepsmogelijkheid

¹ Ontleend aan de Wet vervoer binnenvaart

² Ontleend aan de Binnenschepenwet

³ Ontleend aan de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart

§ 6. Slotbepalingen

Deze wet strekt tot uitvoering van de Grondwet, een verdrag of een bindend besluit van een orgaan van de Europese Gemeenschappen, dan wel ander besluit van een volkenrechtelijke organisatie. Dit wordt in de considerans vermeld.

HOOFDSTUK 1. REIKWIJDTE VAN DE WET

§ 1. Begripsbepalingen

Artikel 1.1

1. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder:

- a. Onze Minister: Onze Minister van Verkeer en Waterstaat;
- b. Onze Ministers: Onze Minister en Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid;
- c. binnenwateren: wateren die in Nederland zijn gelegen binnen een langs de Nederlandse kust gaande, bij regeling van Onze Minister aan te wijzen lijn;
- d. zone: gedeelte van de binnenwateren als bedoeld in artikel 1.2;
- e. schip: binnenschip, zeeschip of drijvend werktuig;
- f. binnenschip: schip dat uitsluitend is bestemd voor de vaart op de binnenwateren;
- g. zeeschip: schip dat voor de zee- of kustvaart is toegelaten;
- h. drijvend werktuig: drijvend bouwsel waarop zich werkinstallaties bevinden, zoals bunkerstations, grind- of zandzuigers, baggermolens, hei-installaties, kranen en elevatoren;
- i. sleepboot: binnenschip dat is bestemd of wordt gebruikt voor het slepen van binnenschepen en niet is bestemd of wordt gebruikt voor het zelfstandig vervoeren van goederen;
- j. duwboot: binnenschip dat is bestemd of wordt gebruikt voor het duwen van binnenschepen en niet is bestemd of wordt gebruikt voor het zelfstandig vervoeren van goederen;
- k. sleep-duwboot: binnenschip dat is bestemd of wordt gebruikt voor het slepen of duwen van binnenschepen en niet is bestemd of wordt gebruikt voor het zelfstandig vervoeren van goederen;
- l. havensleepboot: binnenschip of zeeschip dat is bestemd of wordt gebruikt voor het slepen, duwen of assisteren van zeeschepen en niet is bestemd of wordt gebruikt voor het zelfstandig vervoeren van goederen;
- m. passagiersschip: binnenschip dat is bestemd of wordt gebruikt voor het bedrijfsmatig vervoer van meer dan twaalf personen buiten de bemanningsleden, niet zijnde een veerpont of een veerboot;
- n. veerpont: binnenschip dat is bestemd of wordt gebruikt voor het bedrijfsmatig vervoer van een of meer personen buiten de bemanningsleden en dat een openbare vervoersdienst onderhoudt;
- o. veerboot: veerpont die is bestemd of wordt gebruikt voor het bedrijfsmatig vervoer van meer dan twaalf personen buiten de bemanningsleden en die een openbare vervoersdienst onderhoudt tussen plaatsen gelegen aan de Dollard, de Eems, de Waddenzee, met inbegrip van de verbindingen met de Noordzee, of de Westerschelde en de zeemonding daarvan, met inbegrip van de waterwegen tussen Zeeuwsch-Vlaanderen enerzijds en Walcheren en Zuid-Beveland anderzijds;
- p. pleziervaarttuig: binnenschip of zeeschip dat is bestemd of wordt gebruikt voor sportbeoefening of vrijetijdsbesteding;
- q. bunkerstation: drijvend werktuig met permanente ligplaats dat is bestemd of wordt gebruikt voor de opslag of levering van brandstof voor voortstuwing van schepen;

- r. lengte: grootste lengte van de scheepsromp in meters;
- s. breedte: de grootste breedte van de scheepsromp in meters, gemeten op de buitenkant van de huidbeplating;
- t. diepgang: de verticale afstand van het laagste punt van de scheepsromp aan de onderkant van de bodembeplating of van de kiel tot het vlak van de grootste inzinking van de scheepsromp in meters;
- u. laadvermogen: het in metrieke tonnen uitgedrukte gewicht van de verplaatste hoeveelheid zoet water tussen het vlak van inzinking van het ledige schip, dat bestemd is of gebruikt wordt voor het bedrijfsmatig vervoer van goederen, en het vlak van de grootste toegelaten diepgang;
- v. Herziene Rijnvaartakte: op 17 oktober 1868 te Mannheim tot stand gekomen Herziene Rijnvaartakte (Trb. 1955, 161);
- w. Rijnvaartverklaring: verklaring als bedoeld in artikel 2 van de Herziene Rijnvaartakte;
- x. bedrijfsmatig vervoer: vervoer ter uitvoering van een overeenkomst als bedoeld in de afdelingen 5 en 6 van Titel 2 van hoofdstuk I en in Titel 10 van hoofdstuk III van Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek, onderscheidenlijk vervoer van goederen, uitsluitend bestemd voor of afkomstig van de eigen onderneming;
- y. werkgever:
- 1°. degene jegens wie de gezagvoerder krachtens arbeidsovereenkomst of publiekrechtelijke aanstelling gehouden is tot het verrichten van arbeid, behalve indien die gezagvoerder aan een derde ter beschikking wordt gesteld voor het verrichten van arbeid welke die derde gewoonlijk doet verrichten;
- 2°. degene aan wie de gezagvoerder ter beschikking is gesteld voor het verrichten van arbeid als bedoeld onder 1°; of
- 3°. degene die zonder werkgever in de zin van 1° of 2° te zijn, de gezagvoerder onder zijn gezag arbeid doet verrichten;
- z. gezagvoerder: degene die het gezag voert over een schip of degene die deze vervangt;
- aa. bemanningslid: ieder die zich als schipper, stuurman, machinist, volmatroos, matroos-motordrijver, matroos, lichtmatroos of deksman aan boord van een schip bevindt;
- bb. onderneming: rechtspersoon, vennootschap zonder rechtspersoonlijkheid, maatschap dan wel natuurlijke persoon, die zich bezig houdt met bedrijfsmatig vervoer;
- cc. verwerken van persoonsgegevens, onderscheidenlijk verantwoordelijke: hetgeen daaronder wordt verstaan in de Wet bescherming persoonsgegevens.

Toelichting artikel 1.1, eerste lid:

De definitie voor binnenwateren is overgenomen uit de drie wetten die in de Binnenvaartwet worden geïntegreerd. Het betreft de wateren, die in Nederland zijn gelegen binnen een langs de Nederlandse kust gaande lijn, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel c, van de Binnenschepenwet en vastgesteld bij koninklijk besluit van 2 juni 1982 (Stb. 1982,363).

Voor de definitie voor schip is aangesloten bij de definitie van het Reglement Rijnpatenten 1998, behalve zeeschepen vallen ook drijvende werktuigen onder dit begrip. Deze definitie integreert op de meest efficiënte wijze de gebruikte definities van de regelgeving die in de Binnenvaartwet is opgenomen. De definities voor binnenschip en zeeschip zijn om overeenkomstige redenen overgenomen uit het Reglement onderzoek schepen op de Rijn 1995 (hierna: ROSR 1995).

De begrippen sleepboot, duwboot en sleep-duwboot zijn ontleend aan het Besluit vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart en het Binnenschepenbesluit. Nieuw is de toevoeging dat het schip niet bestemd is voor het zelfstandig vervoer van goederen. De reden daarvoor is dat daarmee wordt voorkomen dat er begripsverwarring kan optreden met het in artikel 3.4.1, derde lid, gedefinieerde begrip motorschip, omdat in de praktijk ook motorschepen soms zijn voorzien van technische voorzieningen om andere schepen te duwen en/of te slepen. Nieuw is eveneens het schrappen van het criterium dat een schip als een sleepboot, duwboot of sleep-duwboot moet worden beschouwd als het als zodanig gebouwd is. De motivering daarvoor is dat het gebruik of de bestemming van het schip bepalend dient te zijn voor de daaraan te verbinden specifieke voorschriften, en niet de bouw, omdat hetzelfde schip ook voor een ander gebruik kan worden ingezet waarvoor andere eisen kunnen gelden.

Deze overweging heeft overigens ook bij de begrippen voor havensleepboot, passagiersschip, veerboot en veerpont geleid tot het schrappen van de bouw van het schip als begripscriterium.

Het begrip havensleepboot is afgeleid van het overeenkomstige begrip uit de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart, met dien verstande dat het daar genoemde begrip vaartuig is vervangen door binnenschip of zeeschip. Daarmee is beoogd duidelijker te stellen dat een havensleepboot zowel een binnenschip als een zeeschip kan zijn, hetgeen uit het ongedefinieerde begrip vaartuig niet was af te leiden.

De begrippen veerpont en veerboot zijn afgeleid van de onderling gering verschillende overeenkomstige begrippen in de Binnenschepenwet en Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart. De belangrijkste verschillen met genoemde definities zijn de vervanging van het begrip veerdienst of bootlandienst door openbare vervoersdienst, en het opheffen van het voorschrift in de definitie bij de veerboten dat er naast personen ook voertuigen met meer dan twee wielen vervoerd worden of kunnen worden vervoerd. Door het opheffen van deze beperking worden veerboten, die alleen passagiers vervoeren, onder één noemer gebracht met veerboten die naast passagiers tevens voertuigen vervoeren.

Het begrip veerpont is afgeleid van het in de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart gebruikte begrip, met dien verstande, dat ook hier het in de definitie gebruikte begrip veerdienst is vervangen door openbare vervoersdienst. Omdat het verschil tussen een veerboot en een veerpont in feite alleen wordt bepaald door het aantal passagiers en het vaargebied, is het begrip veerboot afgeleid van het begrip veerpont.

Kenmerkend verschil met passagiersschepen wordt aldus het gegeven dat de veerponten en veerboten een openbare vervoersdienst onderhouden. De gebruikte definities sluiten uiteraard niet uit, dat deze schepen tevens worden gebruikt voor het vervoer van voertuigen naast de passagiers.

Het begrip pleziervaartuig is afkomstig uit het Reglement Rijnpatenten 1998, en vervangt de in de Binnenschepenwet gebezigde omschrijving van niet-bedrijfsmatige vaart en het in de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart niet nader gedefinieerde begrip niet-beroepsmatige vaart.

Het begrip bunkerstation is gedefinieerd, omdat dit aansluit bij de invoering van bijlage VIII van het Binnenschepenbesluit met ingang van 1 februari 2002. Daardoor zijn bunkerstations als aparte categorie onder de werking van de Binnenschepenwet

gekomen.

Het begrip lengte is afkomstig uit de Binnenschepenwet en het ROSR 1995. De toevoeging "het roer en de boegspriet niet inbegrepen" is niet overgenomen, omdat dit voor deze onderdelen vanzelf spreekt. Er zijn ook andere boven het vlak van de grootste diepgang aangebrachte uitstekende delen dan de boegspriet, zoals een kluiverboom, een reling en al dan niet van een reling voorziene platforms, die op overeenkomstige wijze zijn aangebracht en die evenmin meegerekend behoeven te worden. Het gaat bij het begrip lengte derhalve om alle structurele en integrale onderdelen van de gehele waterdichte rompconstructie. De begrippen breedte en diepgang zijn overgenomen uit het ROSR 1995. Bij de breedte is de toevoeging "schoepraderen, schuurlijsten en dergelijke niet inbegrepen" niet overgenomen, omdat dit voor deze onderdelen eveneens vanzelf spreekt.

Het begrip laadvermogen is een maat voor de grootte van binnenschepen. Het wordt, afhankelijk van het scheepstype, vermeld in het certificaat van onderzoek of in de meetbrief. Voor schepen die bestemd zijn voor het bedrijfsmatig vervoer van goederen geeft het laadvermogen het maximale gewicht in metrieke tonnen aan van de goederen waarmee het beladen kan worden. Het eigen gewicht van het schip is daarbij niet inbegrepen. Het begrip is ontleend aan reeds bestaande regelgeving.

Het begrip bedrijfsmatig vervoer vervangt het begrip bedrijfsmatig vervoer uit de Binnenschepenwet en de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart. In de laatste wet was dit begrip niet nader ingevuld. In de Binnenschepenwet werd dit begrip gedefinieerd als vervoer in de uitoefening van een beroep of een bedrijf of tegen vergoeding. Besloten is de zinsnede "of tegen vergoeding" te schrappen omdat dit in bepaalde gevallen tot rechtsonzekerheid heeft geleid ten aanzien van bepaalde situaties, die naar geldende maatschappelijke maatstaven niet als bedrijfsmatig kunnen worden beschouwd. Daarmee wordt alsnog gevolg gegeven aan het advies van de Raad van State van 9 maart 1999 ten aanzien van de implementatie van richtlijn 96/50 EG¹. Het bedrijfsmatig vervoer omvat het in de Wet vervoer binnenvaart gedefinieerde beroepsvervoer en eigen vervoer. De bepalingen van de Binnenschepenwet en de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart golden in gelijke mate voor zowel het beroepsvervoer als het eigen vervoer. Om dit duidelijker te doen uitkomen is in de voorgestelde definitie van bedrijfsmatig vervoer gekozen voor een expliciete verwijzing naar de desbetreffende bepalingen omtrent goederenvervoer en personenvervoer in Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek en een omschrijving van het zogenaamde eigen vervoer. Daardoor vallen tevens het beroepsvervoer en eigen vervoer uit de Wet vervoer binnenvaart onder deze definitie voor bedrijfsmatige vaart, en zijn de afzonderlijke definities voor dit vervoer die in die wet werden gebruikt komen te vervallen. Voor zover bepaalde voorschriften niet van toepassing zijn op het eigen vervoer, zal dit in het betreffende artikel afzonderlijk worden aangegeven.

Het begrip gezagvoerder komt in de plaats van het begrip schipper uit de Binnenschepenwet en gezagvoerend schipper uit de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart. Met de invoering van dit begrip komt een einde aan de begripsverwarring die bestaat tussen de Binnenschepenwet en de Wet vaartijden

¹ Advies Raad van State d.d. 9 maart 1999, No.WO9.98.0552/V houdende wijziging van de Binnenschepenwet in verband met de implementatie van richtlijn nr. 96/50/EG van de Raad van de Europese Unie van 23 juli 1996 betreffende de harmonisatie van de voorwaarden van afgifte van nationale vaarbewijzen voor binnenvaartuigen welke bij het goederen- en personenvervoer in de Gemeenschap gebruikt worden (PbEG L 235).

en bemanningssterkte binnenvaart. In de Binnenschepenwet is een schipper een gezagvoerder, echter in de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart wordt dit begrip gebruikt om een functieniveau aan te geven, en niet als degene die per definitie het gezag voert op een schip. Met de gezagvoerder wordt voortaan aangeduid degene, die het gezag voert aan boord van het schip. Met de schipper wordt in het vervolg slechts het functieniveau van een bemanningslid aangeduid. De definitie voor bemanningslid is afkomstig uit de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart; zo ook de definitie voor werkgever.

2. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt mede verstaan onder:

a. eigenaar van een binnenschip: degene die de zeggenschap heeft over een binnenschip, niet zijnde reis- of tijdbevrachter;

b. vervoer:

1°. aanbieden van binnenschepen voor het vervoer van goederen en personen,

2°. laden en lossen van goederen, onderscheidenlijk het in- en ontschepen van personen, of

3°. opslaan van goederen in binnenschepen.

Toelichting artikel 1.1, tweede lid:

Onderdeel a is overgenomen uit artikel 1, vierde lid, van de Binnenschepenwet.

Onderdeel b is onveranderd overgenomen uit artikel 2, tweede lid, van de Wet vervoer binnenvaart.

3. In deze wet en de daarop berustende bepalingen wordt onder vervoer niet verstaan het door een schip vervoeren van met behulp van dit schip zelf gevangen vis als bedoeld in de Visserijwet 1963.

Toelichting artikel 1.1, derde lid:

Dit lid sluit aan bij artikel 2, aanhef en onderdeel h, van het Besluit vervoer binnenvaart.

Artikel 1.2

Overeenkomstig bindende besluiten van organen van de Europese Gemeenschappen dan wel anderszins ter uitvoering van verdragen of bindende besluiten van volkenrechtelijke organisaties, worden bij regeling van Onze Minister de binnenwateren onderverdeeld in de volgende zones:

a. zone 1;

b. zone 2;

c. zone 3;

d. zone 4;

e. zone R.

Toelichting artikel 1.2:

De indeling in de zones 1 tot en met 4 betreft de indeling van het communautaire net in afnemende moeilijkheidsgraad, zoals vastgesteld in richtlijn 82/714/EEG².

Zone R omvat die binnenwateren van de hierboven bedoelde waterwegen, waarvoor een certificaat van onderzoek dient te worden afgegeven overeenkomstig artikel 22 van de Herzene Rijnvaartakte. Formeel zijn dit zone 3 wateren. De aangepaste benaming is ingevoerd, om aan te geven dat er op de wateren die vallen onder de

² Richtlijn 82/714/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 4 oktober 1982 tot vaststelling van technische voorschriften voor binnenschepen (PbEG L 301).

Herziene Rijnvaartakte andere technische eisen kunnen gelden dan op de overige zone 3 wateren. Voornoemde richtlijn kent tevens zone 1 wateren, die in Nederland momenteel niet voorkomen.

§ 2. Toepassingsgebied

Artikel 1.3

Deze wet is van toepassing op schepen op de binnenwateren en op de daarbij betrokken documenten, ondernemingen, gezagvoerders en bemanningen.

Toelichting artikel 1.3:

Het wetsvoorstel strekt zich niet alleen uit tot schepen die de binnenwateren bevaren, maar ook tot de documenten en de betrokken ondernemingen en personen.

Artikel 1.4

Onze Minister kan ter uitvoering van verdragen of bindende besluiten van volkenrechtelijke organisaties de wet geheel of gedeeltelijk niet van toepassing verklaren op bepaalde vormen van vervoer met binnenschepen, soorten binnenschepen, vervoer op bepaalde binnenwateren of vervoer onder bepaalde omstandigheden.

Toelichting artikel 1.4:

Dit artikel is ontleend aan artikel 2, derde lid, van de Wet vervoer binnenvaart en artikel 3 van het Besluit vervoer binnenvaart. (NB. zie conversietabel)

Artikel 1.5

Deze wet is niet van toepassing op schepen:

- a. in het beheer van het Ministerie van Defensie in de uitoefening van de defensietaak; of
- b. behorende tot een bondgenootschappelijke krijgsmacht.

Toelichting artikel 1.5:

Dit artikel is afgeleid van de verschillende voorschriften die in de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart, de Binnenschepenwet en de Wet vervoer binnenvaart zijn gesteld met betrekking tot de toepasselijkheid van de regelgeving op schepen van de krijgsmacht. Artikel 4, onderdeel c, van de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart bepaalt, dat die wet niet van toepassing is op schepen van de krijgsmacht. In de Binnenschepenwet is in artikel 4, eerste lid, onderdeel h, respectievelijk artikel 13, derde lid, onderdeel b, 2°, en artikel 17, eerste lid, onderdeel a, vastgelegd, dat het certificaat, respectievelijk regels ter bevordering van de arbeidsomstandigheden, respectievelijk het vaarbewijs, niet gelden voor schepen in beheer bij de Koninklijke Marine, alsmede andere schepen die in beheer zijn bij het Ministerie van Defensie, voorzover zij behoren tot de organieke uitrusting van het legerkorps. Artikel 2, onderdeel f, van het Besluit vervoer binnenvaart tenslotte bepaalt, dat de Wet vervoer binnenvaart niet van toepassing is op binnenschepen die worden gebruikt door of ten behoeve van de openbare dienst, voor zover niet sprake is van beroepsvervoer.

De gekozen formulering in dit artikel biedt een adequate kleinste gemene veelvoud van deze begrippen, de toevoeging van de schepen die behoren tot een bondgenootschappelijke krijgsmacht vloeit hier logisch uit voort.

HOOFDSTUK 2. TOEGANG TOT DE MARKT

§ 1. Documenten voor toelating tot het bedrijfsmatig vervoer op binnenwateren

Artikel 2.1

1. Bij bedrijfsmatig vervoer van goederen of personen tussen twee plaatsen aan de binnenwateren, bedoeld in artikel 4, eerste lid, van de Herziene Rijnvaartakte, is het schip voorzien van een Rijnvaartverklaring.

2. Bij bedrijfsmatig vervoer van goederen of personen dat niet plaatsvindt tussen twee plaatsen als bedoeld in het eerste lid en dat niet over zee gaat is het schip voorzien van:

- a. een Rijnvaartverklaring,
- b. een geëigend document, of
- c. een bewijs van toelating.

3. Het tweede lid is van toepassing op:

- a. schepen met een lengte van ten minste 20 meter;
- b. schepen waarvoor het product van lengte, breedte en diepgang ten minste 100 bedraagt.

4. Dit artikel is niet van toepassing op veerponten.

Toelichting artikel 2.1, eerste lid en tweede lid:

Om toegelaten te worden voor het vervoer over de Nederlandse binnenwateren moet het schip zijn voorzien van documenten. Het eerste en tweede lid van dit artikel zijn ontleend aan artikel 4, eerste lid, van de Herziene Rijnvaartakte en artikel 9 van de Wet vervoer binnenvaart en alleen redactioneel aangepast. Daaruit moge duidelijker dan voorheen blijken dat bij vervoer tussen twee plaatsen gelegen aan de wateren die onder de Herziene Rijnvaartakte vallen (de zg. aktewateren) altijd een Rijnvaartverklaring noodzakelijk is, en dat in plaats daarvan ook een van de overige genoemde documenten mag worden getoond, indien het vervoer geheel of gedeeltelijk buiten de aktewateren plaatsvindt. Uit het bovenstaande volgt tevens dat zeeschepen die vervoer tussen twee plaatsen op de binnenwateren verrichten eveneens aan deze voorschriften moeten voldoen, tenzij een gedeelte van de reis over zee plaatsvindt (bv. vervoer door een zeeschip van Amsterdam naar Rotterdam, waarbij niet via het Amsterdam-Rijnkanaal en de Lek wordt gevaren, maar via de Noordzee). Voor een nadere toelichting wordt verwezen naar hoofdstuk 7 van de memorie van toelichting bij de Wet vervoer binnenvaart, getiteld : "Toelating van binnenschepen tot het vervoer op de Nederlandse binnenwateren."

derde en vierde lid:

Het derde lid en vierde lid zijn afgeleid van artikel 2 van het Besluit vervoer binnenvaart, waarin het bereik van de Wet vervoer binnenvaart is vastgelegd. Het derde lid is echter, anders dan voornoemd artikel 2, niet negatief, maar positief geformuleerd, d.w.z. dat thans slechts die schepen worden aangegeven die wel onder de werking van het tweede lid vallen. Niet onder de werking van het gehele artikel vallen, omdat zij wegens de aard van het gebruik geen bedrijfsmatig vervoer verrichten:

- pleziervaartuigen,*
- drijvende werktuigen,*
- in aanbouw zijnde schepen,*
- schepen met permanente ligplaats,*

– binnenschepen die zijn bestemd voor de openbare dienst (zie ook de toelichting op artikel 1.5),

– vissersschepen of bunschepen die worden gebruikt voor het vangen van vis als bedoeld in de Visserijwet 1963 (zie ook artikel 1.1, derde lid, en de toelichting daarop).

De in het derde lid genoemde grenswaarden vervangen de grenswaarden uit de Wet vervoer binnenvaart. In deze wet is de ondergrens voor het bereik van die wet vastgelegd op een laadvermogen van twintig metrieke ton dan wel een waterverplaatsing van 10 m³, waarden die samenhangen met de verplichting tot teboekstelling van schepen. In de praktijk komt bedrijfsmatig vervoer met schepen van dergelijke afmetingen niet of nauwelijks meer voor. De nieuwe grenswaarden zijn dezelfde als die in dit wetsvoorstel worden gehanteerd bij de voorschriften ten aanzien van het certificaat van onderzoek (hoofdstuk 3, afdeling 1), de bemanning (hoofdstuk 3, afdeling 4) en het vaarbewijs (hoofdstuk 3, afdeling 5). Deze grenswaarden zijn ontleend aan het ROSR 1995 en het Reglement Rijnpatenten 1998 en verdienen daarom uit het oogpunt van harmonisatie de voorkeur.

Opgemerkt wordt dat het product van lengte, breedte en diepgang in onderdeel b van het derde lid niet in kubieke meters wordt uitgedrukt. De reden daarvoor is, dat moet worden vermeden dat dit product wordt gelijkgesteld met de inhoud van het schip; niet elk schip benadert immers de vorm van een rechthoekig blok. Het product kan bij een schip met een diepstekende kiel bijvoorbeeld een aanzienlijk hogere waarde bereiken dan het geval is voor de inhoud van hetzelfde schip. Verwezen wordt verder naar hetgeen hierover in het algemeen deel van de toelichting is aangegeven onder punt 3.1.

De uitzondering voor veerponten in het vierde lid vloeit voort uit de uitzondering voor overzetveren, genoemd in artikel 2, aanhef en onderdeel g, van het Besluit vervoer binnenvaart. Aparte vermelding is noodzakelijk, omdat in de praktijk vervoer met veerponten op bedrijfsmatige wijze kan plaatsvinden.

Artikel 2.2

1. Onze Minister verstrekt op aanvraag van de eigenaar van het schip aan deze een Rijnvaartverklaring, indien wordt voldaan aan bij regeling van Onze Minister te stellen eisen omtrent:

- a. de nationaliteit en de woon- en verblijfplaats in geval van een natuurlijke persoon; of
- b. de oprichting, de zetel, het centrum van de handelsactiviteit, de plaats van waaruit de exploitatie wordt geleid, het bestuur en het beheer in geval van een rechtspersoon of een vennootschap zonder rechtspersoonlijkheid.

2. Iedere in het eerste lid bedoelde persoon aan wie een verklaring is afgegeven, doet aan Onze Minister binnen twee weken schriftelijk mededeling van iedere wijziging in de omstandigheden op grond waarvan de verklaring is afgegeven.

3. Onze Minister trekt de verklaring ambtshalve in, indien niet langer aan de eisen voor afgifte wordt voldaan, dan wel kan de verklaring op aanvraag van de houder intrekken.

Toelichting artikel 2.2:

Het eerste lid van dit artikel is nagenoeg gelijk aan artikel 5, eerste lid, van de Wet vervoer binnenvaart. Gelet echter op artikel 4, eerste lid, van de Herzienne Rijnvaartakte en daaruit voortvloeiend artikel 2.1, eerste lid, van het onderhavige ontwerp is de eis, dat het schip in Nederland krachtens artikel 193 of artikel 783 van Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek te boek moet zijn gesteld, niet overgenomen. Het tweede lid is grotendeels gelijk aan artikel 5, tweede lid, van de Wet vervoer

binnenvaart. Slechts de term onverwijld is vervangen door de periode van twee weken.

Het derde lid is overeenkomstig artikel 5, derde lid, van de Wet vervoer binnenvaart. (NB. zie conversietabel)

Artikel 2.3

1. Onze Minister kan voor een schip dat niet is voorzien van een Rijnvaartverklaring, voor het bedrijfsmatig vervoer van goederen en personen op de binnenwateren een daartoe geëigend document van de bevoegde autoriteit van een andere lidstaat van de Europese Unie of van een van de overige staten die partij zijn bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, aanwijzen.

2. Onze Minister kan hetzij op de gronden, bedoeld in artikel 4, tweede lid, van de Herzene Rijnvaartakte, hetzij om redenen van internationaal vervoerbeleid, de aanwijzing van het document, bedoeld in het eerste lid, weigeren of een dergelijke aanwijzing intrekken, of de aanwijzing onder beperkingen verlenen of daaraan voorschriften verbinden of zodanige voorschriften of beperkingen wijzigen of intrekken.

3. Artikel 2.2, tweede en derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Toelichting artikel 2.3:

De mogelijkheid van het verstrekken van het in het eerste lid genoemde document wordt ontleend aan artikel 9, eerste lid, onderdeel b, 2°, van de Wet vervoer binnenvaart. Toegevoegd is de mogelijkheid van overige staten die partij zijn bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte.

Het tweede en derde lid zijn naar analogie van artikel 6, tweede en derde lid, van de Wet vervoer binnenvaart overgenomen. (NB. zie conversietabel)

Artikel 2.4

1. Onze Minister kan voor een schip dat niet in aanmerking komt voor een document als bedoeld in de artikelen 2.2 en 2.3 op aanvraag van de eigenaar, mede-eigenaar of exploitant van het schip een bewijs van toelating verstrekken, indien dat schip is voorzien van een door Onze Minister aangewezen document dat door een andere staat dan de lidstaten van de Europese Unie en dan Zwitserland wordt verstrekt in het kader van een door Nederland met de betrokken staat gesloten overeenkomst inzake de binnenvaart.

2. Onze Minister kan hetzij op de gronden, bedoeld in artikel 4, tweede lid, van de Herzene Rijnvaartakte, hetzij om redenen van internationaal vervoerbeleid:

a. de afgifte van een bewijs van toelating weigeren of een dergelijk bewijs intrekken; of

b. een bewijs van toelating onder beperkingen verlenen of daaraan voorschriften verbinden of zodanige voorschriften of beperkingen wijzigen of intrekken.

3. Artikel 2.2, tweede en derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Toelichting artikel 2.4:

Het eerste lid van dit artikel betreft een schip dat niet in aanmerking komt voor een Rijnvaartverklaring. Het is overgenomen van artikel 6, eerste lid, van de Wet vervoer binnenvaart. Het is op analoge wijze uitgebreid voor een schip dat niet in aanmerking komt voor een geëigend document als genoemd in artikel 2.3 van dit wetsvoorstel.

Het tweede lid is overgenomen van artikel 6, tweede lid, van de Wet vervoer binnenvaart.

Het derde lid is overgenomen van artikel 6, derde lid, van de Wet vervoer

binnenvaart.

(NB. zie conversietabel)

Artikel 2.5

1. Bij het bedrijfsmatig vervoer, bedoeld in artikel 2.1, eerste lid, is de Rijnvaartverklaring aan boord van het desbetreffende schip of anderszins controleerbaar.

2. Bij het bedrijfsmatig vervoer, bedoeld in artikel 2.1, tweede lid, is een van de in dat lid genoemde documenten aan boord van het desbetreffende schip of anderszins controleerbaar.

Toelichting artikel 2.5:

(zie conversietabel)

Artikel 2.6

Bij regeling van Onze Minister worden regels gesteld omtrent:

a. de vorm, de inhoud en de afgifte van de Rijnvaartverklaring en het bewijs van toelating;

b. de gegevens die bij een aanvraag om afgifte of intrekking van de Rijnvaartverklaring of van het bewijs van toelating worden verstrekt;

c. de wijze waarop een aanvraag om afgifte of intrekking van een Rijnvaartverklaring respectievelijk een bewijs van toelating wordt ingediend;

d. de controleerbaarheid van de Rijnvaartverklaring, het geëigend document of het bewijs van toelating;

e. de gevallen waarin Onze Minister ontheffing kan verlenen van de verplichting om te beschikken over een Rijnvaartverklaring.

Toelichting artikel 2.6:

De aanhef en de onderdelen a, b en c van dit artikel zijn overgenomen van artikel 8 van de Wet vervoer binnenvaart. Onderdelen d en e zijn (naar analogie van artikel 8) ontleend aan artikel 7 van die wet. (NB. zie conversietabel)

§ 2. Ondernemingen voor bedrijfsmatig vervoer van goederen

Artikel 2.7

1. Ondernemingen die bedrijfsmatig vervoer van goederen in de binnenvaart uitoefenen zijn in het bezit van een vergunning tot bedrijfsmatig vervoer van goederen op de binnenwateren.

2. Onze Minister kan documenten van een andere lidstaat van de Europese Unie of van een van de overige staten die partij zijn bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte of van Zwitserland aanwijzen die als gelijkwaardig worden beschouwd aan de in het eerste lid bedoelde vergunning.

3. Onze Minister verleent op aanvraag de vergunning, bedoeld in het eerste lid, indien is voldaan aan bij regeling van Onze Minister te stellen voorschriften inzake de vakbekwaamheid, die in elk geval betreffen:

a. vakgebieden waarvan de beheersing voorwaarde is voor het voldoen aan de eis van vakbekwaamheid;

b. de vereiste scholing of praktijkervaring.

4. De in het derde lid bedoelde regeling kan betreffen de verplichting tot het aantonen van kredietwaardigheid of betrouwbaarheid.

Toelichting artikel 2.7:

(zie conversietabel)

Artikel 2.8

Deze paragraaf is niet van toepassing op de onderneming, bedoeld in artikel 2.7, eerste lid, voor zover zij het vervoer op de binnenwateren uitoefent:

- a. met schepen waarvan het laadvermogen niet meer dan 200 ton bedraagt;
- b. tussen twee punten gelegen aan de wateren, bedoeld in artikel 4, eerste lid, van de Herziane Rijnvaartakte, met een schip waarvoor door de bevoegde Zwitserse autoriteit een Rijnvaartverklaring is afgegeven;
- c. van goederen die uitsluitend bestemd voor of afkomstig zijn van de eigen onderneming;
- d. met zeeschepen waarbij gedeeltelijk over zee wordt gevaren;
- e. met veerponten of veerboten.

Toelichting artikel 2.8:

In overeenstemming met richtlijn 87/540/EEG³ is de minimumgrens, waarboven de eisen aan ondernemingen en/of ondernemers zullen gaan gelden verhoogd tot een laadvermogen van 200 ton. Hieronder vallen dus ook de binnenschepen, bedoeld in artikel 785, tweede lid, onderdeel a, van Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek. In de Wet vervoer binnenvaart was de ondergrens 50 ton, echter voor een aantal categorieën van schepen met een laadvermogen tussen de 50 en 200 ton golden tevens geen vergunnings- en ondernemingseisen.

Mede gezien de toenemende schaalvergroting in de binnenvaart en de wenselijkheid de handhaafbaarheid van de regelgeving waar mogelijk te vergroten is besloten tot verhoging van de genoemde ondergrens tot het niveau zoals voorgesteld in de richtlijn. Tegelijkertijd worden, gelet op het voorgaande en gelet op de deregulering, de beperkingen aan de grens van 200 ton in artikel 5, onderdeel a, 1° tot en met 8°, van het Besluit vervoer binnenvaart opgeheven.

De in de Wet vervoer binnenvaart genoemde uitzonderingen van de ondernemerseisen voor vervoer van bagage van reizigers die deelnemen aan personenvervoer, van goederen die behoren tot de uitrusting of inrichting van het schip en van goederen bestemd voor eigen gebruik tot een maximum van 25 ton, zijn in dit wetsvoorstel niet meer expliciet opgenomen, omdat dit soort goederenvervoer niet onder de definitie van bedrijfsmatig vervoer van goederen kan worden ondergebracht. Zie hiervoor mede de toelichting bij artikel 2.1, derde lid.

Overwogen is nog om, gelet op de wenselijke harmonisatie in de regelgeving, de grens van 200 ton te vervangen door de grenzen van artikel 2.1, derde lid, onderdelen a en b, van dit wetsvoorstel. Hiervan is afgezien, omdat het overgrote deel van de schepen die vallen onder de grens van 200 ton vallen boven de grens van het product van lengte, breedte en diepgang van ten minste 100. Dit zou de desbetreffende ondernemingen plotseling confronteren met een toename van de administratieve lasten wegens het verplicht aanvragen van een vergunning in verband met de vakbekwaamheidseisen.

(zie voorts conversietabel)

Artikel 2.9

Aan iedere onderneming is ten minste een persoon verbonden die voldoet aan de voorschriften, bedoeld in artikel 2.7, derde lid, en die daadwerkelijk en bij voortdurende leiding geeft aan het vervoer.

³ Richtlijn 87/540/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 9 november 1987 betreffende de toegang tot het beroep van ondernemer van nationaal en internationaal goederenvervoer over de binnenwateren en inzake de onderlinge erkenning van dit beroep betreffende diploma's, certificaten en andere titels (PbEG L 322).

Toelichting artikel 2.9:

(zie conversietabel)

Artikel 2.10

Bij intreden van wettelijke onbekwaamheid van de persoon, bedoeld in artikel 2.9, eindigt de vakbekwaamheid.

Toelichting artikel 2.10:

(zie conversietabel)

Artikel 2.11

1. Indien de onderneming na overlijden van de persoon, bedoeld in artikel 2.9, niet langer voldoet aan artikel 2.9, kan Onze Minister ontheffing verlenen van dat artikel voor ten hoogste een jaar, ingaande op de dag van overlijden:

a. op aanvraag namens de onderneming; of
b. indien de onderneming uit slechts een natuurlijke persoon bestond, op aanvraag van de gezamenlijke erfgenamen van de overledene.

2. Indien de onderneming door toepasselijkheid van artikel 2.10 niet langer voldoet aan artikel 2.9, kan Onze Minister ontheffing verlenen van laatstgenoemd artikel voor ten hoogste een jaar, ingaande op de dag van toepasselijkheid van artikel 2.10, op aanvraag van of namens de betrokkene of de onderneming.

3. Onze Minister kan in bijzondere gevallen de in het eerste of tweede lid bedoelde termijn met ten hoogste zesentwintig weken verlengen.

4. Indien de onderneming niet langer voldoet aan artikel 2.9, kan Onze Minister ontheffing verlenen van dat artikel ten behoeve van een persoon die aantoonbaar beschikt over een praktijkervaring van ten minste drie jaar in het dagelijks beheer van de betrokken onderneming.

5. Onze Minister kan aan de toepassing van dit artikel voorschriften of beperkingen verbinden.

Toelichting artikel 2.11:

(zie conversietabel)

vijfde lid:

Deze min of meer impliciete bevoegdheid wordt nu nadrukkelijk vermeld.

Artikel 2.12

Bij regeling van Onze Minister worden nadere voorschriften gegeven omtrent deze paragraaf. Deze betreffen in elk geval:

a. bewijsstukken, vakdiploma's, onderscheidenlijk verklaringen waarmee kan worden aangetoond, dat aan de eisen van vakbekwaamheid is voldaan;

b. geëigende en op het desbetreffende vervoer betrekking hebbende documenten van de bevoegde autoriteit van een andere lidstaat van de Europese Unie, van een van de overige staten die partij zijn bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte of van Zwitserland, die in de plaats kunnen treden van de in onderdeel a bedoelde documenten;

c. de autoriteit of instantie die is aangewezen om uitvoering te geven aan de toetsing van de vakbekwaamheid en aan het verstrekken van de in de onderdelen a en b bedoelde documenten;

d. de gevallen waarin natuurlijke of rechtspersonen geacht worden te voldoen aan de eis van vakbekwaamheid;

e. de gevallen waarin Onze Minister ontheffing kan verlenen van de eis van

vakbekwaamheid.

Toelichting artikel 2.12:
(zie conversietabel)

HOOFDSTUK 3. VOORSCHRIFTEN AAN BOORD

Afdeling 1. Technische staat van het schip

§ 1. Algemeen

Artikel 3.1.1

1. Deze afdeling is van toepassing op:

- a. schepen met een lengte van ten minste 20 meter;
 - b. schepen waarvoor het product van lengte, breedte en diepgang ten minste 100 bedraagt, met uitzondering van pleziervaartuigen ingericht om door middel van zeilen te worden voortbewogen;
 - c. sleepboten, duwboten en sleep-duwboten die gebruikt worden om één of meer schepen te slepen, te duwen of langszijde vastgemaakt mee te voeren, en waarbij de afmetingen van het meegevoerde schip of de gezamenlijk meegevoerde schepen minimaal overeenkomen met de afmeting, genoemd in onderdeel a of b;
 - d. passagiersschepen;
 - e. veerponten die meer dan twaalf personen buiten de bemanningsleden vervoeren;
 - f. veerboten;
 - g. drijvende werktuigen;
 - h. binnenschepen die voor het vervoer van gevaarlijke stoffen zijn toegelaten;
 - i. schepen die zijn toegelaten tot het ligplaats nemen langs zijde van een schip, dat bepaalde gevaarlijke stoffen vervoert en de tekens voert die zijn voorgeschreven krachtens de Herziene Rijnvaartakte of op grond van het Binnenvaartpolitiereglement met betrekking tot bijkomende tekens van varende schepen die bepaalde gevaarlijke stoffen vervoeren.
2. Deze afdeling is eveneens van toepassing op een samenstel van hecht aan elkaar verbonden schepen, welk samenstel minimaal de afmeting heeft, genoemd in het eerste lid, onderdeel a of b.
3. Het eerste en het tweede lid zijn van toepassing op schepen die zich op de Rijn, de Lek of de Waal bevinden voor zover deze toepassing verenigbaar is met bij of krachtens de Herziene Rijnvaartakte gegeven regelen.

Toelichting artikel 3.1.1, eerste lid:

De onderhavige afdeling is afgeleid van het ROSR 1995 en hoofdstuk II van de Binnenschepenwet, en bevat voorschriften met betrekking tot het certificaat van onderzoek. De in onderdeel a en b genoemde criteria betreffende de lengte van het schip of de inhoud stemmen overeen met de criteria uit artikel 1.02 van het ROSR 1995. Op grond van artikel 3, eerste lid, aanhef en onderdeel b, is in de Binnenschepenwet de certificaatplicht formeel van toepassing op schepen die niet zijn bestemd voor het bedrijfsmatig vervoer van goederen met een lengte van 15 meter of meer. Dit onderdeel werd echter vooralsnog alleen van toepassing verklaard voor bunkerstations en Rijksvaartuigen. Zoals in het algemene deel van de memorie van toelichting is aangegeven is uit het oogpunt van de veiligheid van de vaart en rechtsgelijkheid niet goed te rechtvaardigen waarom de wijze van exploitatie van een schip tot verschillen zou moeten leiden ten aanzien van de vaarbewijs- en certificaatplicht bij schepen van gelijke afmetingen, en dat in elk geval vanaf een bepaalde minimum afmeting van het schip geen onderscheid meer zou moeten worden gemaakt. Om die reden wordt voorgesteld voor pleziervaartuigen eveneens de ondergrens van 20 meter aan te houden. Door het product 100 in onderdeel b wordt tevens voorkomen dat een belangrijke

groep duwbakken met een lengte van minder dan 20 meter niet certificaatplichtig zou zijn.

In het ROSR 1995 geldt momenteel vanaf een lengte van 20 meter of een product van lengte, breedte en diepgang van 100 de certificaatplicht voor pleziervaartuigen.

In het onderhavige wetsvoorstel wordt voorgesteld om daarvan gedeeltelijk af te wijken, namelijk door voor zeiljachten niet het product 100 als grenswaarde te hanteren. De rechtvaardiging hiervoor zijn de specifieke kenmerken van de overwegend buiten de Rijnwateren varende vloot van zeiljachten in Nederland. Deze schepen zouden namelijk door hun naar verhouding grote kiel bij een aanzienlijk geringere lengte dan de overige schepen snel onder de certificaatplicht vallen.

Naar verwachting zullen deze criteria voor de Europese Commissie eveneens uitgangspunt zijn voor de aangekondigde richtlijn over dit onderwerp (het betreft de wijziging van de reeds vermelde richtlijn 82/714/EEG). Ten opzichte van artikel 3 van de Binnenschepenwet betekent dit een geringe verhoging van de minimum afmetingen van het schip, waarboven een certificaat wordt voorgeschreven. Conform artikel 1.02 van het ROSR 1995 zijn drijvende werktuigen toegevoegd aan deze opsomming, en vallen sleep- of duwboten of een combinatie van beide voortaan alleen onder de certificaatplicht als ze gebruikt worden voor het voortbewegen van schepen die minimaal de lengte of de omvang hebben van de schepen genoemd in onderdeel a of b. Een belangrijk verschil met hoofdstuk II van de Binnenschepenwet is dat bedrijfsmatig vervoer als criterium voor het voorschrijven van een certificaat van onderzoek is komen te vervallen indien het de algemene categorie van binnenschepen betreft als genoemd in de onderdelen a en b. Bepalend voor de vraag of voor een schip een certificaat van onderzoek wordt voorgeschreven zijn de lengte of inhoudsmaat uit onderdeel a of b of het behoren tot een bijzondere categorie zoals verder aangegeven in dit artikel. Voor uitzonderingen hierop wordt verwezen naar artikel 3.1.4 en de bijbehorende toelichting.

In onderdeel c is rekening gehouden met de mogelijkheid dat een sleepboot, duwboot of sleep-duwboot gelijktijdig meerdere eenheden transporteert die elk afzonderlijk kleiner zijn dan aangegeven in de onderdelen a en b. De afdeling is wel van toepassing, als de afmetingen van het meegevoerde schip of de gezamenlijk meegevoerde schepen minimaal overeenkomen met één van de in de onderdelen a en b genoemde waarden. Dit onderdeel houdt tevens in, dat recreatief varende sleepboten, duwboten of sleep-duwboten buiten de certificaatplicht vallen, mits zij natuurlijk niet vallen onder de werking van onderdeel a, b of c. Hetzelfde geldt voor de zogenaamde authentieke of museumschepen.

Passagiersschepen, veerponten en veerboten (onderdelen d, e en f) zijn ter verduidelijking toegevoegd aan dit artikel, en komen in de plaats van de in artikel 3 van de Binnenschepenwet genoemde certificaatplicht voor schepen die bestemd of gebezigd zijn voor het bedrijfsmatig vervoer van meer dan twaalf personen buiten de bemanningsleden. Voor veerponten die volgens de definitie van het onderhavige wetsontwerp bestemd of gebruikt worden voor het bedrijfsmatig vervoer van twaalf of minder personen, verandert de situatie niet; deze schepen zijn niet certificaatplichtig, mits zij natuurlijk niet vallen onder de werking van onderdeel a of b.

In onderdeel g, drijvende werktuigen, zijn de bunkerstations overeenkomstig het definitieartikel 1.1 mede begrepen. Dit is van belang, omdat dit aansluit bij de invoering van bijlage VIII van het Binnenschepenbesluit met ingang van 1 februari 2002. Daardoor wordt deze gehele categorie nu certificaatplichtig. Bij de invoering

van bijlage VIII van het Binnenschepenbesluit was dat eveneens de bedoeling. Daarbij was echter over het hoofd gezien, dat op grond van artikel 3, eerste lid, onderdeel b, van de Binnenschepenwet bunkerstations korter dan 15 meter niet-certificaatplichtig bleven. In deze lacune wordt thans voorzien. Gezien het geringe aantal kleine bunkerstations is deze wijziging van ondergeschikt belang.

In onderdeel h wordt bedoeld op binnenschepen die op de Rijn, de Lek en de Waal moeten beschikken over het certificaat, bedoeld in 8.1.8 e.v. van het ADNR⁴, of die op de overige Nederlandse binnenwateren moeten beschikken over het certificaat als bedoeld in de Regeling vervoer over de binnenwateren van gevaarlijke stoffen (ministeriële regeling ingevolge de Wet vervoer gevaarlijke stoffen). Genoemde regeling is op dit punt een vertaling van het ADNR; de verplichtingen op de Rijn, de Lek en de Waal en de overige Nederlandse binnenwateren zijn derhalve gelijk. Voor de schepen met een laadvermogen van minder dan 15 ton is dit een uitbreiding ten opzichte van de bepalingen in de Binnenschepenwet.

In onderdeel i wordt bedoeld op schepen van toezichthoudende diensten, zoals vaarwegbeheerders, politiediensten, douane en dergelijke, teneinde controles te kunnen uitvoeren aan boord van schepen met gevaarlijke stoffen, die overeenkomstig de desbetreffende bepaling (in casu artikel 3.14) van het Rijnvaartpolitierglement 1995 of het Binnenvaartpolitierglement van een seinvoering met één of meer blauwe kegels of één of meer blauwe lichten zijn voorzien.

Voor rijksvaartuigen met een lengte van 15 meter en meer is deze bepaling overgenomen van Bijlage VI van het Binnenschepenbesluit.

Voor rijksvaartuigen met een lengte van minder dan 15 m was in Bijlage VI van het Binnenschepenbesluit bepaald dat moest worden voldaan aan de technische eisen van het Binnenschepenbesluit, terwijl de afgifte van een certificaat van onderzoek was geregeld in een beleidsregel van het hoofd van de Scheepvaartinspectie.

Nieuw is dat in dit wetsvoorstel onderdeel j eveneens van toepassing is op schepen van overige toezichthoudende diensten.

De bepaling uit artikel 3, tweede lid, van de Binnenschepenwet betreffende het voorschrijven van bepaalde technische eisen aan schepen kleiner dan 15 meter die een of meer slaapplaatsen bevatten, aan schepen voor het vervoeren van 12 of minder personen of aan zogenaamde snelle motorboten, is tot op heden niet uitgevoerd. Uit het oogpunt van deregulering is daarom besloten deze bepaling niet over te nemen uit de Binnenschepenwet.

tweede lid:

Het komt voor, dat een aantal kleinere schepen (pontons, bakjes en dergelijke) hecht aan elkaar worden verbonden om een groot drijfvak te vormen waarop en waarmee bedrijfsmatig vervoer wordt gepleegd. Deze drijvende voorwerpen zouden, gezien hun aard en hun afmetingen, afzonderlijk noch gezamenlijk onder de werking van deze afdeling vallen. Gelet op de toename van deze samenstellen en de veiligheid van de vaart, worden deze samenstellen thans wel onder de werking hiervan gebracht.

derde lid:

⁴ Accord européen relatif au transport international des marchandises dangereuses par voie de navigation intérieure sur le Rhin (Reglement voor het vervoer van gevaarlijke stoffen over de Rijn).

(zie conversietabel)

Artikel 3.1.2

1. Binnenschepen zijn bij gebruik op de binnenwateren voorzien van een voor het desbetreffende schip en het desbetreffende binnenwater geldig certificaat van onderzoek.
2. Onder een certificaat van onderzoek, bedoeld in het eerste lid, wordt voor de toepassing van deze afdeling mede verstaan een communautair certificaat voor binnenschepen overeenkomstig een bindend besluit van een orgaan van de Europese Gemeenschappen.
3. De eigenaar van het binnenschip draagt er zorg voor dat het niet in strijd met het bij of krachtens deze afdeling bepaalde wordt gebruikt.

Toelichting artikel 3.1.2:

(zie conversietabel)

tweede lid:

Dat een communautair certificaat voor binnenschepen als bedoeld in de richtlijn 82/714/EEG gelijk is aan een certificaat van onderzoek is thans in het Binnenschepenbesluit geregeld. Formeel is het beter dit te regelen in de wet.

Artikel 3.1.3

Gelijke verplichtingen als die ingevolge deze afdeling en afdeling 2 op de eigenaar van het binnenschip worden gelegd, rusten op de gezagvoerder.

Toelichting artikel 3.1.3:

(zie conversietabel)

Artikel 3.1.4

Geen certificaat van onderzoek is vereist voor:

- a. een binnenschip dat is voorzien van een geldig certificaat van onderzoek als bedoeld in artikel 22 van de Herzene Rijnvaartakte, mits het voldoet aan de technische eisen die aan dat document ten grondslag liggen;
- b. een zeeschip waarvoor de vlaggenstaat de benodigde geldige certificaten heeft afgegeven op grond waarvan de vaart op zee mag worden ondernomen, mits het voldoet aan de technische eisen die aan die documenten ten grondslag liggen;
- c. een binnenschip dat is voorzien van een ander dan onder a bedoeld geldig document, dat door de bevoegde autoriteiten in het buitenland ten bewijze van de deugdelijkheid van het binnenschip is afgegeven en voor zover dat ter uitvoering van verdragen of bindende besluiten van volkenrechtelijke organisaties dan wel door Onze Minister is erkend bij in bij regeling van Onze Minister vast te stellen gevallen, mits het voldoet aan de technische eisen die aan dat document ten grondslag liggen;
- d. een binnenschip dat uitsluitend door spierkracht wordt voortbewogen;
- e. een binnenschip dat is voorzien van een geldig voorlopig certificaat van onderzoek als bedoeld in artikel 3.1.14;
- f. een drijvend werktuig dat zich bevindt in een grind- of zandgat;
- g. een binnenschip dat in aanbouw is of waarmee een proefvaart wordt ondernomen;
- h. een binnenschip met permanente ligplaats dat uitsluitend gebouwd of bestemd is voor bewoning:
 - 1°. zonder eigen aandrijving,
 - 2°. anders dan voor de vaart geschikt,

- 3°. indien het wordt versleept, of
- 4°. waarmee naar of van een werf wordt gevaren.

Toelichting artikel 3.1.4:

(zie conversietabel)

Aan de onderdelen a, b en c is toegevoegd "mits het voldoet aan de technische eisen die aan dat document (die documenten) ten grondslag liggen". Hiermee wordt voorkomen, dat de regelgeving ten aanzien van een schip dat op een ander water vaart dan waarvoor het document geldt niet handhaafbaar zou zijn, als het niet aan de bij het document gestelde eisen zou voldoen. In de praktijk is dat een lacune in de handhaving gebleken. In artikel 5.12 is de verbodsbepaling terzake opgenomen.

Geschrap is de uitzondering van schepen tot het redden van drenkelingen (artikel 4, eerste lid, onderdeel d, van de Binnenschepenwet). De in artikel 3.1.1, eerste lid, onderdelen a en b, genoemde criteria zullen in het algemeen niet van toepassing zijn op reddingsboten op binnenwateren. Voorts wordt, gezien de veiligheids- en kwaliteitseisen die het reddingswezen zichzelf oplegt en de professionaliteit ervan, het handhaven van deze uitzondering evenmin noodzakelijk geacht.

§ 2. Technische voorschriften

Artikel 3.1.5

1. Overeenkomstig bindende besluiten van organen van de Europese Gemeenschappen dan wel anderszins ter uitvoering van verdragen of bindende besluiten van volkenrechtelijke organisaties, worden bij regeling van Onze Minister voorschriften gegeven ten aanzien van de technische staat van binnenschepen.
2. De in het eerste lid bedoelde voorschriften kunnen verschillen met het oog op de eigen omstandigheden van de vaart op aan te wijzen binnenwateren.
3. De in het eerste lid bedoelde voorschriften betreffen in ieder geval:
 - a. verschillende soorten binnenschepen;
 - b. het onderzoek, de keuring, de uitrusting en de daarmee samenhangende documenten;
 - c. de erkenning van buitenlandse gelijkwaardige documenten;
 - d. de aanwijzing van en de aanwijzingen voor de bevoegde autoriteiten.
4. Teneinde rekening te houden met de technische ontwikkelingen in de binnenvaart of om proefnemingen mogelijk te maken, kunnen uitsluitend overeenkomstig bindende besluiten van organen van de Europese Gemeenschappen dan wel anderszins ter uitvoering van verdragen of bindende besluiten van volkenrechtelijke organisaties bij regeling van Onze Minister voorschriften worden vastgesteld waarbij tijdelijke afwijkingen voor ten hoogste drie jaren toegelaten zijn.

Toelichting artikel 3.1.5:

(zie conversietabel)

§ 3. Certificaat van onderzoek

Artikel 3.1.6

1. Onze Minister verstrekt een certificaat van onderzoek aan de eigenaar van het binnenschip, indien bij onderzoek is gebleken dat is voldaan aan de voorschriften, bedoeld in artikel 3.1.5, en, indien van toepassing, aan de aanvullende voorschriften, bedoeld in artikel 3.1.12.
2. Ingeval tevens moet worden voldaan aan de in artikel 3.2.2, eerste lid, onderdeel a, bedoelde voorschriften, wordt het certificaat verstrekt nadat de Minister door een

onderzoek heeft vastgesteld dat tevens aan die voorschriften is voldaan.

Toelichting artikel 3.1.6:

Dit artikel komt qua strekking overeen met artikel 5, eerste en tweede lid, van de Binnenschepenwet. De wijziging betreft het vervangen van de discretionaire bevoegdheid van de directeur van de divisie Scheepvaart van de Inspectie Verkeer en Waterstaat (vroeger: Hoofd Scheepvaartinspectie) ten aanzien van het verstrekken van een certificaat van onderzoek, door de bevoegdheid van de Minister van Verkeer en Waterstaat. Zie verder de toelichting bij artikel 3.4.2, derde lid.

Artikel 3.1.7

In het certificaat van onderzoek worden opgenomen de bijzondere voorschriften die bij het gebruik van het binnenschip in acht moeten worden genomen, alsmede in voorkomende gevallen de toegestane afwijkingen en te treffen voorzieningen met vermelding van de binnenwateren en de periode, waar deze voor gelden.

Toelichting artikel 3.1.7:
(zie conversietabel)

Artikel 3.1.8

Bij regeling van Onze Minister worden voorschriften gegeven ten aanzien van de geldigheidsduur van de certificaten van onderzoek. Onder geldigheidsduur wordt mede verstaan verkorting of verlenging van de geldigheidsduur van afgegeven certificaten van onderzoek.

Toelichting artikel 3.1.8:

Artikel 6 van de Binnenschepenwet regelt de geldigheidsduur van het certificaat van onderzoek. Daarbij wordt rekening gehouden met het scheepstype. Dit is afwijkend van de uitgebreide bepalingen die toegepast worden bij de vaststelling van de geldigheidsduur van het certificaat van onderzoek voor schepen die zijn voorzien van dat certificaat op grond van de Herziene Rijnvaartakte. In verband met de harmonisatie van de nationale en de internationale bepalingen wordt er nu voor gekozen om de geldigheidsduur van het certificaat van onderzoek vast te stellen volgens een regeling van Onze Minister.

Artikel 3.1.9

De eigenaar van een binnenschip waarvoor een certificaat van onderzoek door Onze Minister of een in artikel 3.1.4, onderdeel a, b of e, genoemd document door een Nederlandse autoriteit is afgegeven, draagt zorg dat Onze Minister, onderscheidenlijk deze autoriteit onverwijld in kennis wordt gesteld van:

- a. belangrijke schade en herstellingen aan het binnenschip;
- b. verbouwingen en andere ingrijpende wijzigingen van het binnenschip;
- c. overgang van de eigendom van het binnenschip.

Toelichting artikel 3.1.9:
(zie conversietabel)

Artikel 3.1.10

1. Bij regeling van Onze Minister worden ten aanzien van binnenschepen die voorzien moeten zijn van een certificaat van onderzoek voorschriften gegeven. Deze voorschriften kunnen betrekking hebben op het handhaven van de deugdelijke staat

van het binnenschip, van de werktuigen en de uitrusting, de belading van het binnenschip, de inachtneming van het vrijboord, het aantal personen dat ten hoogste kan worden toegelaten, en hetgeen overigens in het belang van de veiligheid van het binnenschip en de opvarenden dient te worden verricht of nagelaten.

2. De eigenaar en de gezagvoerder dragen zorg voor de naleving van de in het eerste lid bedoelde voorschriften.

Toelichting artikel 3.1.10:
(zie conversietabel)

Artikel 3.1.11

1. De toestand, het gebruik en de uitrusting van het binnenschip worden gehandhaafd in overeenstemming met de vermeldingen in het certificaat van onderzoek, dan wel in het in artikel 3.1.4, onderdeel a, b, c of e, genoemde document.

2. Aan een certificaat van onderzoek kan Onze Minister voorschriften verbinden, indien onder meer ouderdom, reeds bestaande of bijzondere constructie, inrichting, werktuigen of uitrusting van het binnenschip het stellen van deze voorschriften naar het oordeel van Onze Minister noodzakelijk maakt. De eigenaar draagt zorg voor de naleving van deze voorschriften.

Toelichting artikel 3.1.11:
(Zie conversietabel)

De tekst is sterk vereenvoudigd ten opzichte van de formulering van de oorspronkelijke artikelen.

eerste lid:

Vanzelfsprekend dient ook te kunnen worden gehandhaafd aan de hand van andere toegelaten documenten dan het certificaat van onderzoek.

§ 4. Aanvullend certificaat van onderzoek

Artikel 3.1.12

1. De regeling, bedoeld in artikel 3.1.5, eerste lid, kan voor het gebruik op de binnenwateren van zone 2 technische voorschriften bevatten die strekken ter aanvulling op de voorschriften voor binnenschepen die zijn voorzien van een certificaat van onderzoek als bedoeld in artikel 22 van de Herziene Rijnvaartakte.

2. De technische voorschriften, bedoeld in het eerste lid, kunnen slechts betreffen:

- a. het minimum-vrijboord;
- b. de veiligheidsafstand;
- c. de waterdichtheid en stevigheid van de romp, ramen, deuren, patrijspooten, luiken en dergelijke;
- d. de ankeruitrusting, met inbegrip van de lengte van de ankerkettingen;
- e. de lichtsignaalinrichting en de scheepshoorns;
- f. het kompas;
- g. de radiozend- en -ontvangstinstallatie (VHF);
- h. reddingsvloten, andere reddingsvoorzieningen en bijboten;
- i. de beschikbaarheid van zeekaarten;
- j. geschikte middelen voor het kaartpassen;
- k. geschikte middelen voor het bepalen van de waterdiepte;
- l. de stabiliteit.

3. De regeling, bedoeld in artikel 3.1.5, eerste lid, kan voor het gebruik op de

binnenwateren van de zones 2 en 3, uitgezonderd die van de zone R, of 4 technische voorschriften bevatten die strekken ter aanvulling op de voorschriften voor binnenschepen die zijn voorzien van een certificaat van onderzoek als bedoeld in artikel 22 van de Herziene Rijnvaartakte. Deze technische voorschriften zijn ten opzichte van dit certificaat van lichtere aard.

Toelichting artikel 3.1.12:

eerste lid:

Op grond van artikel 4, eerste lid, onderdeel a, van de Binnenschepenwet juncto artikel 2a, onderdeel a, onderdeel a, van het Binnenschepenbesluit is het certificaat van onderzoek niet vereist voor vrachtschepen, sleepboten en duwboten die zijn voorzien van een certificaat van onderzoek als bedoeld in artikel 22 van de Herziene Rijnvaartakte, ongeacht de wateren waarop zij zich bevinden.

Op grond van artikel 4, eerste lid, onderdeel a, van de Binnenschepenwet juncto artikel 2a, onderdeel b, van het Binnenschepenbesluit is het certificaat van onderzoek niet vereist voor passagiersschepen die zijn voorzien van een certificaat van onderzoek als bedoeld in artikel 22 van de Herziene Rijnvaartakte, voor zover zij zich bevinden op de binnenwateren van de zones 3 en 4. Voor de vaart op de binnenwateren van de zone 2 moeten passagiersschepen voldoen aan aanvullende technische voorschriften voor die wateren volgens bijlage III van het Binnenschepenbesluit. Zoals in de toelichting bij artikel 1.2 reeds vermeld komen binnenwateren van de zone 1 momenteel in Nederland niet voor.

In het eerste lid wordt derhalve aangesloten bij het bestaande systeem.

tweede lid:

(zie conversietabel)

derde lid:

Deze bepaling geeft de mogelijkheid om een schip, dat is voorzien van een certificaat van onderzoek op grond van de Herziene Rijnvaartakte, te voorzien van een aanvullend certificaat van onderzoek, indien voor de vaart op binnenwateren van de zones 2, 3 of 4 afwijkende, dat wil zeggen lichtere eisen gelden ten opzichte van de eisen die gelden voor de vaart op de internationale Rijn. Dit komt bijvoorbeeld voor bij duwboten en sleep-duwboten die binnen Nederland grotere samenstellen mogen voortbewegen dan uit het certificaat van onderzoek voor de Rijn blijkt.

Artikel 3.1.13

1. Voor binnenschepen waarop aanvullende voorschriften als bedoeld in artikel 3.1.12 van toepassing zijn en die niet zijn voorzien van een certificaat van onderzoek, verstrekt Onze Minister een aanvullend certificaat van onderzoek.
2. Onze Minister verstrekt voor zeeschepen ten behoeve van de vaart op de binnenwateren onder van de voor de zee- of kustvaart minder bezwarende omstandigheden een aanvullend certificaat van onderzoek.
3. Op het aanvullende certificaat van onderzoek zijn de artikelen 3.1.2 en 3.1.7 tot en met 3.1.11 van overeenkomstige toepassing.

Toelichting artikel 3.1.13:

(zie conversietabel)

tweede lid:

Zeeschepen die op de binnenwateren varen, varen vaak onder gunstiger omstandigheden dan op zee. Zij mogen een grotere diepgang hebben en ze mogen met een groter aantal passagiers varen. Zeegaande pontons dienen op zee te worden gesleept, terwijl ze op de binnenwateren mogen worden geduwd. Deze extra mogelijkheden voor zeeschepen op de binnenwateren worden vastgelegd in een

aanvullend certificaat van onderzoek.

§ 5. Voorlopig certificaat van onderzoek

Artikel 3.1.14

1. Onze Minister kan een voorlopig certificaat van onderzoek verstrekken voor een binnenschip, mits de veiligheid van het binnenschip en de opvarenden naar zijn oordeel voldoende gewaarborgd is:

- a. vooruitlopend op de afgifte van het certificaat van onderzoek; of
- b. in het geval dat het binnenschip een zodanige schade heeft geleden dat de staat waarin het verkeert niet meer met het in het certificaat van onderzoek gestelde overeenstemt.

2. De periode gedurende welke een of meer voorlopige certificaten van onderzoek gezamenlijk geldig zijn bedraagt ten hoogste 26 weken.

3. Het voorlopige certificaat van onderzoek kan voorschriften bevatten die Onze Minister in het belang van de veiligheid van het binnenschip of de opvarenden nodig acht. De eigenaar draagt zorg voor de naleving van deze voorschriften.

Toelichting artikel 3.1.14:

(zie conversietabel)

§ 6. Vrijstelling, ontheffing

Artikel 3.1.15

1. Onze Minister kan met betrekking tot bepaalde categorieën van binnenschepen van een of meer van de krachtens artikel 3.1.5, eerste lid, gestelde voorschriften vrijstelling verlenen, indien naar zijn oordeel de veiligheid van de binnenschepen en de opvarenden voldoende gewaarborgd is. Aan een vrijstelling kunnen voorschriften en beperkingen worden verbonden.

2. Onze Minister kan in bijzondere gevallen ontheffing verlenen van een of meer van de krachtens artikel 3.1.5, eerste lid, gestelde voorschriften. Aan een ontheffing kunnen voorschriften en beperkingen worden verbonden.

3. Onze Minister kan een krachtens het tweede lid verleende ontheffing intrekken, indien de aldaar bedoelde voorschriften en beperkingen niet worden nageleefd.

4. De eigenaar draagt zorg voor de naleving van de voorschriften en de beperkingen, bedoeld in het eerste en tweede lid.

Toelichting artikel 3.1.15:

(zie conversietabel)

Ontheffing wordt bijvoorbeeld verleend voor binnenschepen die hetzij in Nederland voor buitenlandse rekening zijn gebouwd, hetzij naar het buitenland zijn verkocht, en die eenmalig over de binnenwateren naar hun bestemmingsplaats worden gebracht.

*§ 7. Onderzoek van **schepen***

Artikel 3.1.16

1. Onze Ministers wijzen onder hen ressorterende ambtenaren aan die zijn belast met het onderzoek van binnenschepen ingevolge deze afdeling.

2. Onze Ministers kunnen in overeenstemming met de ambtgenoten die het aangaat andere diensten en personen, ressorterende onder een ander departement dan dat van Onze Ministers, aanwijzen die voor het verrichten van werkzaamheden

samenhangende met het onderzoek van binnenschepen, ter beschikking worden gesteld van Onze Ministers en van de door hen aangewezen onder hen ressorterende ambtenaren.

3. Onze Ministers stellen in overeenstemming met de ambtgenoten die het aangaat voor de krachtens het tweede lid aangewezen diensten en personen beleidsregels betreffende de vervulling van hun taak.

4. Onze Ministers, hetzij afzonderlijk, hetzij gezamenlijk, kunnen instellingen of personen aanwijzen:

a. wier verklaringen dat de constructie, de inrichting, de werktuigen en de uitrusting van een binnenschip voldoen aan hun voorschriften, dan wel aan de in artikel 3.1.5, eerste lid, bedoelde voorschriften, in aanmerking worden genomen bij het onderzoek van schepen;

b. voor het verrichten van werkzaamheden samenhangend met het onderzoek van binnenschepen, bedoeld in de artikelen 3.1.6, eerste lid, of 3.2.2, eerste lid, onderdeel a.

5. Een aanwijzing als bedoeld in het tweede of vierde lid wordt bekendgemaakt in de Staatscourant.

6. Het onderzoek van binnenschepen wordt bij regeling van Onze Minister nader geregeld.

7. Dit artikel is van overeenkomstige toepassing op de zeeschepen, bedoeld in artikel 3.1.13, tweede lid.

Toelichting artikel 3.1.16:
(zie conversietabel)

Artikel 3.1.17

1. Ten aanzien van binnenschepen waarvoor een certificaat van onderzoek is afgegeven, wordt in de gevallen, bedoeld in artikel 3.1.9, onderdeel a of b, of bij vermoeden van ernstige gebreken aan het binnenschip, een onderzoek ingesteld. De eigenaar is verplicht om op vordering van de ambtenaar, belast met het onderzoek van binnenschepen, medewerking te verlenen aan dat onderzoek.

2. De eigenaar richt zich naar de door Onze Minister voorgeschreven maatregelen, te nemen in overeenstemming met Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, indien het de veiligheid, de gezondheid en het welzijn in verband met de arbeid aan boord betreft.

3. Onze Minister kan het certificaat intrekken, indien:

a. bij het onderzoek blijkt dat niet wordt voldaan aan de in artikel 3.1.5, eerste lid, bedoelde voorschriften;

b. bij het onderzoek blijkt dat bij gebruik van het binnenschip de veiligheid van de arbeid in gevaar wordt gebracht;

c. niet wordt voldaan aan de vordering tot medewerking aan het onderzoek.

4. Dit artikel is van overeenkomstige toepassing op de zeeschepen, bedoeld in artikel 3.1.13, tweede lid.

Toelichting artikel 3.1.17:
(zie conversietabel)

Artikel 3.1.18

1. In afwijking van artikel 5.1 komen de kosten van een onderzoek en daarmee samenhangende werkzaamheden, voor zover deze worden verricht door de in artikel 3.1.16, eerste en tweede lid, bedoelde diensten en personen, ten laste van het Rijk:

a. indien naar aanleiding van een vermoeden ten aanzien van de aanwezigheid van

ernstige gebreken aan het binnenschip op grond van artikel 3.1.17 een onderzoek is ingesteld en hetzij bij dat onderzoek, hetzij na bezwaar of beroep tegen de intrekking van het certificaat van onderzoek, gebleken is dat het vermoeden onjuist is geweest; of

b. indien ingevolge artikel 3.1.19, eerste lid, het gebruik van een binnenschip op de binnenwateren is onderbroken en hetzij bij een daaropvolgend onderzoek, hetzij na bezwaar of beroep tegen het onderbreken, gebleken is dat het onderbreken van het gebruik ten onrechte is geschied.

2. Dit artikel is van overeenkomstige toepassing op de zeeschepen, bedoeld in artikel 3.1.13, tweede lid.

Toelichting artikel 3.1.18:

(zie conversietabel)

§ 8. Stilleggen van schepen

Artikel 3.1.19

1. Ambtenaren als bedoeld in artikel 3.1.16, eerste lid, kunnen het gebruik van een binnenschip op de binnenwateren onderbreken, indien de staat waarin het zich bevindt zodanig is dat de veiligheid ervan en van de opvarenden of van andere binnenschepen en hun opvarenden onmiddellijk gevaar loopt.

2. In geval van toepassing van het eerste lid draagt de gezagvoerder er zorg voor, dat het binnenschip onverwijld en met inachtneming van de aanwijzingen van de ambtenaar naar een door de ambtenaar geschikt geachte plaats wordt gebracht.

3. De gezagvoerder is verplicht het binnenschip op de aangewezen plaats te laten liggen totdat de redenen voor het onderbreken van het gebruik zijn weggenomen.

4. Dit artikel is van overeenkomstige toepassing op zeeschepen.

Toelichting artikel 3.1.19:

(zie conversietabel)

Afdeling 2. Veiligheid, gezondheid en welzijn

Artikel 3.2.1

Deze afdeling is niet van toepassing op pleziervaartuigen.

Toelichting artikel 3.2.1:

Artikel 13, derde lid, onderdeel b, 4°, van de Binnenschepenwet zondert drijvende werktuigen uit van de voorschriften met betrekking tot de arbeidsomstandigheden aan boord. Bij of krachtens de Arbeidsomstandighedenwet worden ten aanzien van drijvende werktuigen evenmin voorschriften gegeven. De arbeidsomstandigheden op drijvende werktuigen zijn, gelet op hun aard, wel onder de werking van het ROSR 1995 gebracht. Het is inconsequent en dus ongewenst, dat de regelgeving terzake niet eenduidig is. Het eenduidig maken van de regelgeving terzake past ook in het beleid om de eigen Nederlandse binnenvaartwetgeving en de binnenvaartwetgeving die voortvloeit uit de Herziene Rijnvaartakte zoveel mogelijk op één lijn te brengen.

Artikel 3.2.2

1. Ter bevordering van de veiligheid, de gezondheid en het welzijn in verband met de arbeid aan boord van binnenschepen worden bij regeling van Onze Minister, in overeenstemming met Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, voorschriften gegeven met betrekking tot:

- a. de inrichting en de uitrusting van binnenschepen, niet zijnde binnenschepen die te boek staan in een buitenlands register voor binnenschepen en die voor de vaart tussen het buitenland en Nederland worden gebruikt;
 - b. de arbeid aan boord, daaronder niet begrepen het laden en lossen van goederen.
2. De in het eerste lid bedoelde voorschriften zijn van toepassing op binnenschepen die zich op de Rijn, de Lek of de Waal bevinden, voor zover zij verenigbaar zijn met bij of krachtens de Herziene Rijnvaartakte gegeven voorschriften.

Toelichting artikel 3.2.2:
(zie conversietabel)

Artikel 3.2.3

1. Onze Minister, in overeenstemming met Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, kan in bijzondere gevallen ontheffing verlenen van krachtens artikel 3.2.2 gestelde voorschriften. Aan een ontheffing kunnen voorschriften en beperkingen worden verbonden.
2. Onze Minister, in overeenstemming met Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, kan een krachtens het eerste lid verleende ontheffing intrekken, indien de daaraan verbonden voorschriften en beperkingen niet worden nageleefd.

Toelichting artikel 3.2.3:
(zie conversietabel)

Artikel 3.2.4

Bij regeling van Onze Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, in overeenstemming met Onze Minister, kunnen met betrekking tot de naleving van de krachtens artikel 3.2.2 gestelde voorschriften regels worden gesteld, die in elk geval de termijn bevatten binnen welke er aan behoort te zijn voldaan.

Toelichting artikel 3.2.4:
(zie conversietabel)

Afdeling 3. Scheepsmeting

Artikel 3.3.1

Deze afdeling is van toepassing op:

- a. binnenschepen die ingevolge artikel 785, eerste lid, met inachtneming van het tweede lid, onderdeel a, van Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek te boek zijn gesteld;
- b. zeeschepen die op grond van een aanvullend certificaat van onderzoek met een grotere diepgang voor de vaart op de binnenwateren dan voor de zee- of kustvaart zijn toegelaten.

Toelichting artikel 3.3.1:

onderdeel a. In plaats van de criteria uit te schrijven is gekozen voor verwijzing naar het desbetreffende artikel van het Burgerlijk Wetboek.

onderdeel b. Het komt voor dat de eigenaar van een zeeschip (dat kan ook een buitenlands zeeschip zijn) voor gebruik op de binnenwateren een grotere diepgang verlangt teneinde meer lading te kunnen vervoeren. Dit betreft diverse soorten zeeschepen, zoals sleephopperzuigers, pontons en motorvrachtschepen (kustvaarders). Het schip wordt dan technisch onderzocht volgens de bepalingen van het Binnenschepenbesluit zoals die gelden bij de vergrote diepgang. Op het aanvullend certificaat van onderzoek is plaats voor de vermelding van het laadvermogen. Wanneer er geen binnenmeetbrief voor het schip is afgegeven, is er

geen laadvermogen voor de vergrote diepgang bepaald. De zeemeetbrief vermeldt geen laadvermogen, doch alleen een maat voor de inhoud in GT (gross tonnage). Om die reden wordt voor deze gevallen een meetbrief voor de binnenvaart voorgeschreven.

Artikel 3.3.2

1. Binnenschepen zijn voorzien van een geldige meetbrief, afgegeven op grond van de op 15 februari 1966 te Genève tot stand gekomen Overeenkomst nopens de meting van binnenvaartuigen (Trb.1967, 43).
2. Zeeschepen als bedoeld in artikel 3.3.1, onderdeel b, zijn voorzien van een meetbrief voor de binnenvaart.

Toelichting artikel 3.3.2:

eerste lid:

(zie conversietabel)

tweede lid:

Zie toelichting artikel 3.3.1, onderdeel b.

Artikel 3.3.3

Bij regeling van Onze Minister worden ter uitvoering van artikel 3.3.2 regels gesteld betreffende:

- a. de meting;
- b. de afgifte van meetbrieven;
- c. de overige werkzaamheden samenhangend met de meting.

Toelichting artikel 3.3.3:

(zie conversietabel)

(zie toelichting artikel 3.3.1, onderdeel b)

Afdeling 4. Bemanning

Artikel 3.4.1

1. Deze afdeling is van toepassing op:
 - a. schepen met een lengte van ten minste 20 meter;
 - b. schepen waarvoor het product van lengte, breedte en diepgang ten minste 100 bedraagt;
 - c. sleepboten, duwboten en sleep-duwboten;
 - d. passagiersschepen;
 - e. veerponten;
 - f. veerboten;
 - g. drijvende werktuigen;
 - h. motorschepen.
2. Het eerste lid is van toepassing op schepen die zich op de Rijn, de Lek of de Waal bevinden voor zover deze toepassing verenigbaar is met bij of krachtens de Herziane Rijnvaartakte gegeven regelen.
3. Voor de toepassing van deze afdeling wordt onder motorschip verstaan een binnenschip dat is bestemd of wordt gebruikt voor het bedrijfsmatig vervoer van goederen en dat door middel van zijn eigen mechanische voortstuwingsmiddelen zelfstandig kan varen.
4. Deze afdeling is niet van toepassing op:
 - a. binnenschepen die zijn bestemd tot het redden van drenkelingen;
 - b. pleziervaartuigen;

- c. zeeschepen die uitsluitend worden gebruikt voor het vangen van vis op zee als bedoeld in de Visserijwet 1963;
- d. zeeschepen, niet zijnde havensleepboten:
- 1°. die gebruik dienen te maken van een loods en zich bevinden op de scheepvaartwegen, bedoeld in de artikelen 10, eerste lid, en 11, van de Scheepvaartverkeerswet;
- 2°. die van de loodsplicht zijn vrijgesteld op grond van artikel 10, tweede lid, van de Scheepvaartverkeerswet of waarvoor ontheffing is verleend op grond van artikel 10, derde lid, van die wet, en zich bevinden op de scheepvaartwegen, bedoeld onder 1°; of
- 3°. die zich bevinden in de haven van Scheveningen;
- e. zeeschepen die voldoen aan bij regeling van Onze Minister overeenkomstig bindende besluiten van organen van de Europese Gemeenschappen dan wel anderszins ter uitvoering van verdragen of bindende besluiten van volkenrechtelijke organisaties, gegeven voorschriften.

Toelichting artikel 3.4.1

eerste en vierde lid:

Bij het definiëren van de reikwijdte van deze afdeling is evenals in afdeling 5 aansluiting gezocht bij het ROSR 1995. Dit is uit het oogpunt van harmonisatie met deze regeling zeer gewenst, omdat de nationale regelgeving met betrekking tot de vaartijden en bemanningssterkte inhoudelijk nauw samenhangt met hoofdstuk 23 van het ROSR 1995. In Nederland mogen sinds de laatste herziening van hoofdstuk 23 beide reglementen worden toegepast op de Rijn, Lek en Waal, zolang de Duitse grens niet wordt gepasseerd.

Ten opzichte van artikel 4 van de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart zijn in dit artikel de volgende wijzigingen aangebracht:

– de vlotten als categorie worden niet meer genoemd, deze komen in de binnenvaart niet meer voor;

– de uitzondering voor schepen met een waterverplaatsing van minder dan 15 kubieke meter of een laadvermogen van minder dan 15 ton wordt vervangen door het inzichtelijker criterium van 20 meter lengte of van het product van lengte, breedte en diepgang van 100; hetzelfde geldt met betrekking tot het criterium bedrijfsmatige vervoer van 12 of minder personen buiten de bemanningsleden op schepen met een waterverplaatsing van minder dan 15 kubieke meter.

Een en ander sluit aan bij de keuze voor harmonisering met het ROSR 1995.

Het criterium bedrijfsmatig vervoer van goederen uit artikel 4 van de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart is daarmee komen te vervallen in deze afdeling; dit is eveneens in overeenstemming met het ROSR 1995. Het criterium bedrijfsmatig vervoer van personen wordt nog wel gehanteerd in de definities van passagiersschip, veerpont en veerboot om tot een duidelijke afbakening met de pleziervaart te komen.

Het niet-gedefinieerde begrip zeevissersschepen uit artikel 4 van de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart is in het vierde lid, onderdeel c, vervangen door de omschrijving “ zeeschepen die uitsluitend worden gebruikt voor het vangen van vis op zee als bedoeld in de Visserijwet 1963. Dat betekent, dat deze vissersschepen buiten de toepassing van deze afdeling vallen, indien zij vis vangen slechts op zee en niet (ook) op de binnenwateren. Dit laatste is het geval bij onder meer de zogenaamde mosselkotters, die weliswaar als zeeschip geregistreerd staan, maar hun vangsten (ook) doen op de binnenwateren. Zij vallen dus wel onder de

toepassing van deze afdeling.

In het vierde lid, onderdeel d, 1°, is de uitzondering in artikel 4, onderdeel i, van de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart voor zeeschepen die zich bevinden op de scheepvaartweg van Rotterdam naar Gorinchem niet overgenomen, omdat ingevolge artikel 5 van het Loodsplichtbesluit 1995 de gezagvoerder van een zeeschip voor deze wateren is vrijgesteld van de loodsplicht.

De in het vierde lid, onderdeel e, opgenomen algemene verwijzing naar Europese en andere internationale normen is overgenomen van die uit de andere hoofdstukken en afdelingen en heeft dus slechts betrekking op het soort en aantal bemanningsleden.

tweede lid:
(zie conversietabel)

Artikel 3.4.2

1. Overeenkomstig bindende besluiten van organen van de Europese Gemeenschappen dan wel anderszins ter uitvoering van verdragen of bindende besluiten van volkenrechtelijke organisaties, worden bij regeling van Onze Minister voorschriften gegeven ten aanzien van de vaartijden en bemanningssterkte en de hiermee verband houdende eisen voor schepen en voor uitrustingsstukken van schepen.
2. De in het eerste lid bedoelde voorschriften betreffen in ieder geval:
 - a. verschillende binnenwateren of soorten binnenwateren;
 - b. verschillende soorten binnenschepen;
 - c. het onderzoek en de keuring en de daarmee samenhangende documenten;
 - d. de erkenning van buitenlandse gelijkwaardige documenten;
 - e. de aanwijzing van en de aanwijzingen voor de bevoegde autoriteiten.
3. In het belang van de arbeidsbescherming en de veiligheid van de vaart kan de regeling, bedoeld in het eerste lid, aanvullende voorschriften bevatten inzake:
 - a. de toestand waarin bemanningsleden geen arbeid mogen verrichten;
 - b. de rusttijden van bemanningsleden;
 - c. de vaartijden van binnenschepen;
 - d. de samenstelling van de minimumbemanning van motorschepen, duwboten, één geheel vormende samenstellen van binnenschepen, passagiersschepen en veerboten dan wel voor categorieën daarvan en bij te onderscheiden exploitatiewijzen, alsmede de aan bemanningsleden te stellen eisen;
 - e. eisen aan de deskundigheid van bemanningsleden, waaronder begrepen kunnen worden opleiding en ervaring.

Toelichting 3.4.2,
eerste en tweede lid:
(zie conversietabel)

derde lid:

Dit artikellid komt overeen met artikel 5 van de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart. Niet overgenomen zijn de bevoegdheid van ambtenaren tot het stellen van eisen m.b.t. de vaartijden van schepen en de verplichtingen tot registreren van gegevens voor het toezicht op die wet. In dit wetsvoorstel is ervoor gekozen om geen ambtenaren meer rechtstreeks bevoegd te maken, maar steeds de Minister. De Minister kan zijn bevoegdheid mandateren aan ambtenaren. De verplichtingen betreffende de registratie van gegevens is

ondergebracht in hoofdstuk 4 van dit wetsvoorstel. Opgemerkt wordt dat de in artikel 6 van de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart vastgelegde bevoegdheid van de Minister om ten aanzien van bepaalde groepen van bemanningsleden dan wel van bepaalde categorieën schepen vrijstelling te verlenen, eveneens onder het bereik van dit artikel valt. Om die reden is er van afgezien een specifiek artikel analoog aan het genoemde artikel 6 in dit wetsvoorstel op te nemen.

De Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart en het daarbij behorende Besluit sluiten aan bij hoofdstuk 23 van het ROSR 1995. Desondanks is het, gelet op de specifieke Nederlandse situatie in vergelijking met de andere lidstaten van de Herzene Rijnvaartakte, noodzakelijk om van hoofdstuk 23, zonder daarmee in strijd te komen, af te kunnen wijken. Randvoorwaarde daarbij is, dat aan de genoemde doelstellingen, in casu de arbeidsbescherming en de veiligheid van de vaart, geen afbreuk wordt gedaan.

Artikel 3.4.3

De minimumbemanning van andere dan de in artikel 3.4.2, derde lid, onderdeel d, bedoelde schepen is, rekening houdend met de afmetingen, de bouw, de inrichting en de bestemming ervan, voldoende met het oog op de veiligheid van de vaart en de arbeid aan boord. Onze Minister kan de minimumbemanning van deze schepen vaststellen.

Toelichting 3.4.3:

(zie conversietabel)

Dit artikel komt qua strekking overeen met artikel 14, tweede lid, van het Besluit vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart. De wijziging betreft het vervangen van de discretionaire bevoegdheid van de directeur van de divisie Scheepvaart van de Inspectie Verkeer en Waterstaat (vroeger: Hoofd Scheepvaartinspectie) ten aanzien van het vaststellen van bemanningsvoorschriften voor niet in artikel 3.4.2, derde lid, onderdeel d, genoemde schepen, door de bevoegdheid van de Minister van Verkeer en Waterstaat. Zie daarvoor ook het algemene deel van de memorie van toelichting, onderdeel 6.3.3, en de toelichting bij artikel 3.4.2, derde lid. Een en ander is tevens in overeenstemming met het in de Algemene wet bestuursrecht vastgelegde principe geen attributie toe te passen in de regelgeving. Het betreft de bemanningsvoorschriften voor schepen zoals bijvoorbeeld sleepboten, sleepschepen, veerponten en drijvende werktuigen waarvoor geen specifieke bemanningstabellen zijn opgesteld. Omdat sinds de derde wijziging van de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart in 1998 de verantwoordelijkheid van de Minister van Sociale Zaken voor die wet is komen te vervallen, is er geen aanleiding meer om de onder dat ministerie ressorterende Arbeidsinspectie te betrekken bij het vaststellen van deze bemanningsvoorschriften, zoals voorheen formeel in het Besluit vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart nog was vastgelegd. Een en ander is tevens in overeenstemming met de overeenkomstige voorschriften in hoofdstuk 23 (het bemanningshoofdstuk) van het ROSR 1995.

Artikel 3.4.4

Een vrouw die krachtens arbeidsovereenkomst of publiekrechtelijke aanstelling gehouden is tot het verrichten van arbeid mag geen deel uitmaken van de minimumbemanning gedurende zes weken voor de vermoedelijke datum van haar bevalling en zeven weken na de datum van haar bevalling.

Toelichting 3.4.4:

Dit artikel is overgenomen uit artikel 16 van het Besluit vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart en qua formulering vereenvoudigd.

Artikel 3.4.5

1. Een bemanningslid is in het bezit van een geneeskundige verklaring, afgegeven door een arts die is aangewezen door Onze Minister dan wel door een bevoegde autoriteit in het buitenland, waaruit blijkt dat hij voldoet aan de eisen betreffende de lichamelijke en geestelijke geschiktheid als bedoeld in artikel 3.5.4, tweede lid, aanhef en onderdeel a.
2. De artikelen 3.5.6, eerste tot en met vierde en zesde lid, 3.5.13 en 3.5.14 zijn van overeenkomstige toepassing.

Toelichting artikel 3.4.5:
(zie conversietabel)

Artikel 3.4.6

1. Een ambtenaar als bedoeld in artikel 5.2, eerste of tweede lid, kan vorderen dat binnen een door hem te stellen termijn een nieuwe geneeskundige verklaring wordt afgegeven, indien hij redelijkerwijs vermoedt dat de houder daarvan niet meer voldoet aan de eisen, bedoeld in artikel 3.4.5, eerste lid.
2. Indien een geneeskundige verklaring wordt afgegeven, overeenkomstig het eerste lid, komen de kosten van afgifte ten laste van het Rijk.
3. Bij regeling van Onze Minister worden nadere regels gesteld met betrekking tot het eerste lid.

Toelichting artikel 3.4.6:
(zie conversietabel)

Artikel 3.4.7

1. Onze Minister kan vrijstelling of ontheffing verlenen van het krachtens artikel 3.4.2, tweede en derde lid, bepaalde.
2. Een vrijstelling of ontheffing kan onder beperkingen worden verleend. Aan een vrijstelling of ontheffing kunnen voorschriften worden verbonden.
3. Een vrijstelling of ontheffing kan worden ingetrokken, indien een daaraan verbonden voorschrift niet wordt nageleefd.

Toelichting artikel 3.4.7:
(zie conversietabel)

Artikel 3.4.8

1. De gezagvoerder en diens werkgever zijn verplicht tot naleving van het krachtens artikel 3.4.2, tweede en derde lid, onderdelen a tot en met d, bepaalde, van het tot hen gerichte, krachtens artikel 3.4.2, derde lid, onderdeel e, bepaalde en van de krachtens artikel 3.4.7, tweede lid, aan een vrijstelling of ontheffing verbonden beperkingen en voorschriften.
2. Een bemanningslid is verplicht tot naleving van het tot hem gerichte krachtens artikel 3.4.2, tweede en derde lid, onderdelen a en e, bepaalde en van de tot hem gerichte krachtens artikel 3.4.7, tweede lid, aan een vrijstelling of ontheffing verbonden beperkingen en voorschriften.

Toelichting artikel 3.4.8:

(zie conversietabel)

Afdeling 5. Vaarbewijs

§ 1. Algemeen

Artikel 3.5.1

1. Een gezagvoerder is bij het varen op de binnenwateren in het bezit van een geldig groot vaarbewijs, indien hij vaart met:

- a. een schip met een lengte van ten minste 20 meter;
- b. een binnenschip dat is bestemd of wordt gebruikt voor het bedrijfsmatig vervoer van meer dan twaalf personen buiten de bemanningsleden;
- c. een veerpont die een snelheid van 30 kilometer of meer per uur ten opzichte van het water kan bereiken;
- d. een sleepboot, duwboot of sleep-duwboot die een of meer schepen sleept, duwt of langszijde vastgemaakt meevoert, en waarbij de totale lengte van het meegevoerde schip of van de gezamenlijk meegevoerde schepen minimaal 20 meter bedraagt, dan wel het product van lengte, breedte en diepgang van het meegevoerde schip of van de gezamenlijk meegevoerde schepen ten minste 100 bedraagt;

2. Voor schepen, anders dan bedoeld in het eerste lid, onderdelen b, c en d, is het toegestaan dat een gezagvoerder bij het varen op de binnenwateren in het bezit is van een geldig beperkt groot vaarbewijs, indien de lengte van het schip minder dan 35 meter bedraagt;

3. Voor pleziervaartuigen is het toegestaan dat een gezagvoerder bij het varen op de binnenwateren in het bezit is van een geldig klein vaarbewijs, indien de lengte van het schip minder dan 25 meter bedraagt.

4. Een gezagvoerder is bij het varen op de binnenwateren in het bezit van een geldig groot, beperkt groot of klein vaarbewijs, indien hij vaart met:

- a. een schip, anders dan bedoeld in het eerste lid, onderdelen b, c en d, en met een lengte van ten minste 15 en minder dan 20 meter;
- b. een schip, anders dan bedoeld in het eerste lid, onderdelen b, c en d, en met een lengte van minder dan 15 meter dat door middel van zijn eigen mechanische voortstuwingsmiddelen zelfstandig kan varen en een snelheid van meer dan 20 kilometer per uur ten opzichte van het water kan bereiken;
- c. een sleepboot, duwboot of sleep-duwboot met een lengte van minder dan 15 meter die een of meer schepen, waarvan de afmetingen kleiner zijn dan die genoemd in het eerste lid, onderdeel d, sleept, duwt of langszijde vastgemaakt meevoert.

5. Het groot, het beperkt groot en het klein vaarbewijs zijn geldig op rivieren, kanalen en meren of op alle binnenwateren.

6. Ten aanzien van veerponten die niet vallen onder het eerste lid, onderdeel b en c, worden bij regeling van Onze Minister onder meer met betrekking tot de grootte van de veerponten, de aard van het vaarwater, het aantal te vervoeren personen buiten de bemanningsleden en de manoeuvreerbaarheid nadere voorschriften gegeven.

7. Dit artikel is van toepassing op schepen die zich op de Rijn, de Lek of de Waal bevinden, voor zover deze toepassing verenigbaar is met bij of krachtens de Herziene Rijnvaartakte gegeven regelen.

8. Voor de toepassing van het vijfde lid worden onder rivieren, kanalen en meren verstaan de binnenwateren met uitzondering van de Westerschelde, de Oosterschelde, de Waddenzee, de Eems, de Dollard en het IJsselmeer met inbegrip van het IJmeer en het Markermeer met uitzondering van de Gouwezee.

Toelichting artikel 3.5.1:

In het eerste lid is in de onderdelen a tot en met d vastgelegd in welke gevallen de gezagvoerder van het schip in het bezit dient te zijn van een groot vaarbewijs. Zoals aangegeven in het algemene deel van de memorie van toelichting, onderdeel 5.4, is in de Binnenvaartwet gekozen voor een andere benadering van de vaarbewijsplicht. Dat betekent dat anders dan in de Binnenschepenwet het lengtecriterium een belangrijkere rol is gaan spelen ten koste van het criterium bedrijfsmatige vaart, waardoor de handhaafbaarheid is verbeterd. Het Reglement Rijnpatenten 1998 heeft daarvoor model gestaan, hetgeen uit het oogpunt van harmonisatie wenselijk is gebleken, mede omdat de Binnenvaartwet ook van toepassing zal zijn op het Rijnkruisend verkeer. Kenmerkende verschillen die zijn blijven bestaan tussen beide regelingen betreffen met name de voorschriften ten aanzien van veerponten en veerboten (vallende onder de omschrijving van het eerste lid, onderdeel b), de sleep- en duwvaart en de regels ten aanzien van snelle pleziervaartuigen en snelle veerponten.

Het eerste lid, onderdeel a, betreffende de lengtegrens van 20 meter waar een groot vaarbewijs verplicht wordt, komt overeen met de waarde opgenomen in de Binnenschepenwet. Wel wordt hier het aanvullende criterium betreffende het bedrijfsmatig gebruik van het schip geschrapt.

Het eerste lid, onderdeel b, stemt overeen met het voorschrift uit de Binnenschepenwet dat een groot vaarbewijs voorschrijft voor het bedrijfsmatig vervoer van meer dan 12 personen buiten de bemanningsleden.

Het eerste lid, onderdeel c, sluit aan bij de huidige praktijk, waarbij aan de gezagvoerders van de zogenaamde snelle veerponten, en op lokaal niveau aan die van watertaxi's, overeenkomstige eisen worden gesteld. De norm van 30 km is te beschouwen als een harde norm en dient derhalve in het wetsvoorstel te worden opgenomen.

Het eerste lid, onderdeel d, is in overeenstemming met het overeenkomstige voorschrift in de Binnenschepenwet. Nieuw is de toevoeging, dat, indien het product van lengte, breedte en diepgang van het schip dat wordt meegevoerd ten minste 100 bedraagt, de schipper van de sleepboot, duwboot of sleep-duwboot eveneens een groot vaarbewijs moet hebben. Ten opzichte van de voorschriften in de Binnenschepenwet betekent dit een geringe aanscherping. Achtergrond is de overweging dat er bij het uitoefenen van tractie op bijvoorbeeld een zeeschipbak sprake is van een vergelijkbaar nautische belasting als bij een duwbak van minimaal 20 meter lang. Zoals in de toelichting bij artikel 3.1.1 is aangegeven, wordt ook bij het voorschrijven van een certificaat aan duwbakken uitgegaan van de equivalentie van de lengtegrens van 20 meter en het getal van 100, zijnde het minimale product van de drie genoemde afmetingen.

Nieuw is het tweede lid, dat de gezagvoerder van schepen met een lengte van minder dan 35 meter met een beperkt groot vaarbewijs kan volstaan. Aanvullende voorwaarde daarbij is dat deze schepen niet behoren tot één van de categorieën genoemd in de onderdelen b, c en d, van het eerste lid, dat wil zeggen dat het niet betreft binnenschepen (in casu passagierschepen, veerboten, veerponten) met meer dan 12 personen buiten de bemanningsleden, snelle veerponten of sleepboten, duwboten of sleep-duwboten die andere schepen met de minimumlengte of het

minimumproduct voortduwen, meevoeren of slepen.

Ten opzichte van de Binnenschepenwet betekent dit een verlichting voor het bedrijfsmatig vervoer van goederen met kleine schepen en ten opzichte van het niet-bedrijfsmatig vervoer een aanscherping van de eisen voor de grotere schepen. De grens van 35 meter is ontleend aan de Regeling Rijnpatenten 1998, waar een overeenkomstig onderscheid geldt tussen het zogenoemde groot patent en het klein patent. Voor een nadere toelichting wordt verwezen naar het algemene deel van de memorie van toelichting.

Het derde lid strekt ertoe, dat gezagvoerders van pleziervaartuigen met een lengte van minder dan 25 meter in plaats van een groot vaarbewijs of een beperkt groot vaarbewijs een klein vaarbewijs mogen overleggen.

Samenvattend is de belangrijkste wijziging ten aanzien van de Binnenschepenwet het voorschrift, dat voortaan ook de gezagvoerders van niet-bedrijfsmatig gebruikte schepen in het bezit moeten zijn van een groot vaarbewijs, indien het schip 35 meter of langer is, en in het bezit van een beperkt groot vaarbewijs, indien het schip korter is dan 35 meter. Voor schepen kleiner dan 25 meter, maar, gelet op het vierde lid, 20 meter of langer, geldt dat voor de pleziervaart een klein vaarbewijs het beperkt groot vaarbewijs of groot vaarbewijs mag vervangen.

Naar analogie van artikel 16, vijfde lid, van de Binnenschepenwet, geeft het vierde lid aan, dat op de in dit lid genoemde schepen ook met een groot of een beperkt groot vaarbewijs mag worden gevaren.

In het vierde lid, onderdeel a, is vastgelegd dat de gezagvoerder van elk schip met een lengte van tenminste 15 meter en kleiner dan 20 meter in het bezit moet zijn van ten minste een klein vaarbewijs. Dit voorschrift is, evenals het in onderdeel b genoemde voorschrift betreffende de zogenaamde snelle motorboten kleiner dan 15 meter, onveranderd uit de Binnenschepenwet overgenomen. Voor gezagvoerders van sleepboten, duwboten en sleep-duwboten kleiner dan 15 meter wordt in onderdeel c de kleinvaarbewijsplicht slechts gehandhaafd onder de in dat lid genoemde omstandigheden. Dat betekent een verlichting ten opzichte van de bestaande situatie, weergegeven in artikel 16, tweede lid, onderdeel c, van de Binnenschepenwet, dat stelt, dat voor deze boten altijd een klein vaarbewijs nodig is.

*Vijfde, zevende en achtste lid:
(zie conversietabel).*

Het zesde lid bepaalt dat ten aanzien van andere dan de zogenaamde snelle veerponten bij ministeriële regeling nadere voorschriften ten aanzien van de vaarbewijsplicht zullen worden vastgesteld. Overweging om dit bij ministeriële regeling te doen vaststellen is de grote diversiteit die er bestaat ten aanzien van veerponten en die dit maatwerk noodzakelijk maakt. Genoemd kunnen worden als criteria de grootte van de veerponten, de aard van het vaarwater, het aantal passagiers en de manoeuvreerbaarheid (bijvoorbeeld het al dan niet vrijvaren van de veerponten).

Artikel 3.5.2

Deze afdeling is niet van toepassing op:

- a. binnenschepen die uitsluitend door spierkracht worden voortbewogen;
- b. drijvende werktuigen die zich bevinden in een grind- of zandgat.

Toelichting artikel 3.5.2:

(zie conversietabel)

Dit artikel is afkomstig van artikel 17, eerste lid, onderdelen c en d, van de Binnenschepenwet. Onderdeel b van voornoemd artikellid, de binnenschepen die bestemd zijn tot het redden van drenkelingen, is niet overgenomen. In de handhavingspraktijk is gebleken, dat, wegens het ontbreken van een definitie van dit soort schepen, er mensen zijn die zich ten onrechte beroepen op het met hun schip voldoen aan deze uitzondering. Het niet overnemen ervan behoeft niet op bezwaar te stuiten, aangezien het reddingswezen uit professionele organisaties bestaat die zelf voor de benodigde opleidingen (ook voor het vaarbewijs) zorg dragen. Zie tevens de toelichting ter zake van reddingboten bij artikel 3.1.4. Onderdeel a van voornoemd artikellid van de Binnenschepenwet is opgenomen in artikel 1.5 van dit wetsvoorstel. In de toelichting bij dat artikel is daaraan aandacht besteed.

Artikel 3.5.3

1. Artikel 3.5.1, eerste tot en met vierde lid, is niet van toepassing op de gezagvoerder die in het bezit is van een bij regeling van Onze Minister aangewezen krachtens de Herziene Rijnvaartakte afgegeven geldig gelijkwaardig vaarbewijs of van een geldig gelijkwaardig vaarbewijs als bedoeld in artikel 3.5.16, derde lid.

2. Artikel 3.5.1, eerste lid, aanhef en onderdeel a, is niet van toepassing op de gezagvoerder van een zeeschip:

a. indien met hem een persoon zich aan boord bevindt die in het bezit is van een geldig groot vaarbewijs, van een bij regeling van Onze Minister aangewezen krachtens de Herziene Rijnvaartakte afgegeven daaraan gelijkwaardig vaarbewijs of van een daaraan gelijkwaardig vaarbewijs als bedoeld in artikel 3.5.16, derde lid; of

b. indien het een zeeschip betreft, niet zijnde een havensleepboot:

1°. dat gebruik dient te maken van een loods en zich bevindt op de scheepvaartwegen, bedoeld in de artikelen 10, eerste lid, en 11, van de Scheepvaartverkeerswet;

2°. dat van de loodsplicht is vrijgesteld op grond van artikel 10, tweede lid, van de Scheepvaartverkeerswet of waarvoor ontheffing is verleend op grond van artikel 10, derde lid, van die wet, en zich bevindt op de scheepvaartwegen, bedoeld onder 1°; of

3°. dat zich bevindt in de haven van Scheveningen.

Toelichting artikel 3.5.3,

eerste lid:

(zie conversietabel)

Behalve het groot patent dat in de plaats kan komen van het groot vaarbewijs, beperkt groot vaarbewijs en het klein vaarbewijs, geldt ook hier dat het klein patent in de plaats kan komen van het beperkt groot vaarbewijs en het klein vaarbewijs, en dat het sportpatent het klein vaarbewijs kan vervangen.

tweede lid:

Het is zuiverder om de verplichting tot het aan boord van een zeeschip aanwezig zijn van een persoon in het bezit van een groot vaarbewijs en dergelijke op te nemen in onderhavige afdeling in plaats van in afdeling 4. Hiermee wordt voorkomen, dat het regime met betrekking tot de vaarbewijzen ten aanzien van de gezagvoerder van een zeeschip afwijkt van hetzelfde regime dat hem wordt opgelegd in het kader van afdeling 4 van dit hoofdstuk. Dat was namelijk het geval in de verhouding tussen artikel 17, eerste lid, aanhef en onderdeel e, van de

Binnenschepenwet en de artikelen 4 en 5, eerste lid, van de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart en het Besluit vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart. Dit geldt eveneens voor de uitzondering van de vaarbewijsplicht, indien het zeeschip vaart op de zogenaamde loodsplichtige wateren of zich in de Scheveningse haven bevindt (tweede lid, aanhef en onderdeel b), met dien verstande, dat deze uitzondering, als zijnde van belang voor de bemanning van het zeeschip, ook in artikel 3.4.1, derde lid, aanhef en onderdeel d, te vinden is. Verwezen wordt tevens naar de toelichting bij laatstgenoemd artikellid.

§ 2. Voorschriften voor de afgifte van het vaarbewijs

Artikel 3.5.4

1. Onze Minister geeft een vaarbewijs af na overlegging van verklaringen, waaruit blijkt dat de aanvrager voldoet aan bij regeling van Onze Minister te stellen eisen om het binnenschip veilig te voeren.
2. De in het eerste lid bedoelde eisen hebben betrekking op:
 - a. de algemene lichamelijke geschiktheid, in het bijzonder de geschiktheid van de gezichts- en gehoororganen, en de geestelijke geschiktheid; en
 - b. de kennis en de bekwaamheid om het binnenschip te voeren.
3. De in het eerste lid bedoelde eisen kunnen voorts betrekking hebben op de vaartijd. Onder vaartijd wordt verstaan de tijd die na het bereiken van de leeftijd van 16 jaar is doorgebracht als lid van de dekbemanning van een schip.
4. De in het eerste lid bedoelde eisen kunnen verschillend zijn naar gelang het betreft een vaarbewijs geldig op alle binnenwateren of een vaarbewijs geldig op een gedeelte van de binnenwateren en naar gelang het betreft een groot, een beperkt groot of een klein vaarbewijs.

Toelichting artikel 3.5.4, eerste lid:

De Minister geeft het vaarbewijs af. Overeenkomstig de bestaande praktijk (Besluit mandaat afgifte vaarbewijzen binnenvaart) zal de Minister bij de inwerkingtreding van dit artikel ingevolge een nieuw te nemen mandaatbesluit het Koninklijk Onderwijsfonds voor de Scheepvaart (het KOFs) en de Koninklijke Nederlandse Toeristenbond ANWB (de ANWB) aanwijzen als de instellingen die zijn belast met de afgifte van het groot en beperkt groot, respectievelijk het klein vaarbewijs.

tweede tot en met vierde lid:

(zie conversietabel)

Artikel 3.5.5

1. Een vaarbewijs wordt niet afgegeven aan degene:
 - a. die de leeftijd van 18 jaar nog niet heeft bereikt;
 - b. van wie ingevolge artikel 3.5.12, tweede lid, inlevering van het vaarbewijs is gevorderd dan wel wiens vaarbewijs is ingenomen.
2. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel b, wordt onder vaarbewijs mede verstaan een vaarbewijs, afgegeven door het daartoe bevoegde gezag buiten Nederland, waarvan de houder in Nederland woonachtig is.

Toelichting artikel 3.5.5:

(zie conversietabel)

Artikel 3.5.6

1. Het onderzoek of de aanvrager voldoende lichamelijk en geestelijk geschikt is als bedoeld in artikel 3.5.4, tweede lid, onderdeel a, geschiedt door een of meer

deskundigen die door Onze Minister worden aangewezen. De deskundige geeft een verklaring af, indien het onderzoek met gunstig gevolg heeft plaatsgevonden.

2. Indien uit de in het eerste lid bedoelde verklaring blijkt, dat het om een beperkte geschiktheid gaat, kunnen aan het vaarbewijs voorschriften worden verbonden, die op het vaarbewijs worden opgenomen.

3. Wordt de afgifte van een in het eerste lid bedoelde verklaring geweigerd of blijkt uit die verklaring, dat het gaat om een beperkte geschiktheid als bedoeld in het tweede lid, dan wordt op aanvraag van de aanvrager door een andere door Onze Minister aangewezen deskundige nogmaals onderzocht of aan de aanvrager een verklaring als bedoeld in het eerste lid, kan worden afgegeven.

4. De deskundige gaat niet tot een geneeskundig onderzoek over dan nadat de aanvrager zich heeft gelegitimeerd.

5. Het onderzoek blijft achterwege, indien uit een eigen verklaring van de aanvrager blijkt dat hij lichamelijk en geestelijk voldoende geschikt is voor het beoefenen van de vaart op de binnenwateren, en indien de aanvrager:

a. een klein vaarbewijs wenst te verkrijgen;

b. reeds een vaarbewijs bezit en de 50-jarige leeftijd nog niet heeft bereikt; of

c. niet langer dan drie maanden tevoren een overeenkomstig onderzoek met gunstig gevolg heeft ondergaan.

6. Bij regeling van Onze Minister worden nadere voorschriften gegeven omtrent dit artikel.

Toelichting artikel 3.5.6:
(zie conversietabel)

Artikel 3.5.7

1. Het onderzoek of de aanvrager voldoende kennis en bekwaamheid bezit als bedoeld in artikel 3.5.4, tweede lid, onderdeel b, geschiedt door instellingen of personen die door Onze Minister worden aangewezen. Zij geven een verklaring af indien het onderzoek met gunstig gevolg heeft plaatsgevonden.

2. Onze Minister kan gecommitteerden aanwijzen die het onderzoek kunnen bijwonen.

3. Het onderzoek kan geheel of gedeeltelijk achterwege blijven, indien de aanvrager in het bezit is van:

a. een geldig vaarbewijs;

b. een vaarbewijs dat zijn geldigheid heeft verloren door het verstrijken van de geldigheidsduur;

c. een door Onze Minister ingevolge artikel 3.5.16 erkend vaarbewijs of bewijs van vaarbekwaamheid voor de binnenvaart.

4. Bij regeling van Onze Minister worden nadere voorschriften gegeven omtrent dit artikel, waaronder in elk geval omtrent:

a. de inhoud van het onderzoek;

b. de toelating van de aanvrager tot het onderzoek;

c. de wijze van onderzoek;

d. het geheel of gedeeltelijk achterwege blijven van het onderzoek;

e. uitsluiting van deelname aan het onderzoek;

f. indien toepassing is gegeven aan het tweede lid, de bevoegdheden van en de vergoeding voor de gecommitteerden.

Toelichting artikel 3.5.7:
(zie conversietabel)

Artikel 3.5.8

1. De kennis en bekwaamheid voor het klein vaarbewijs betreffen in ieder geval:
 - a. de wettelijke bepalingen, voor zover van belang voor de veilige vaart op de binnenwateren;
 - b. de voortstuwingswerktuigen;
 - c. de veiligheidsmaatregelen;
 - d. de waterwegen en de omstandigheden van het vaarwater;
 - e. de meteorologie;
 - f. het varen, manoeuvreren en de onder bijzondere omstandigheden te nemen maatregelen.
2. De kennis en bekwaamheid voor het beperkt groot vaarbewijs en het groot vaarbewijs betreffen naast de in het eerste lid genoemde onderwerpen in ieder geval:
 - a. de stabiliteit, het laden en lossen en de veiligheidsvoorschriften daaromtrent;
 - b. de bouw en het onderhoud van het binnenschip, van de voortstuwingsinstallaties en van de overige werktuigen, alsmede de veiligheidsmaatregelen daaromtrent.

Toelichting artikel 3.5.8:
(zie conversietabel)

§ 3. Geldigheid van het vaarbewijs

Artikel 3.5.9

1. Het beperkt groot vaarbewijs en het groot vaarbewijs, afgegeven voor de 50-jarige leeftijd van de houder, zijn geldig tot de dag waarop hij de leeftijd van 50 jaar en drie maanden bereikt.
2. De houder van het beperkt groot vaarbewijs en het groot vaarbewijs toont zijn lichamelijke en geestelijke geschiktheid opnieuw aan door het overleggen van een medische verklaring die niet ouder dan drie maanden mag zijn:
 - a. iedere vijf jaren vanaf het bereiken van de leeftijd van 50 jaar tot de leeftijd van 65 jaar;
 - b. ieder jaar vanaf het bereiken van de leeftijd van 65 jaar.
3. Artikel 3.5.6 is op het tweede lid van overeenkomstige toepassing.
4. Het beperkt groot vaarbewijs en het groot vaarbewijs zijn na de dag waarop de houder de leeftijd van 50 jaar en drie maanden heeft bereikt slechts geldig, indien zij samen met de medische verklaring, bedoeld in het tweede lid, worden getoond.

Toelichting artikel 3.5.9:

In afwijking van artikel 23a van de Binnenschepenwet wordt in dit artikel vanuit het oogpunt van harmonisatie en in overeenstemming met de wensen vanuit de beroepsvaart wat het beperkt groot en groot vaarbewijs betreft (dus conform het klein en het groot patent) aangesloten bij artikel 4.01, eerste en derde lid, van het Reglement Rijnpatenten 1998. Dit leidt voorts, zeker na het 65^e jaar, voor de houder van het desbetreffende vaarbewijs tot sterke vermindering van de lasten, aangezien hij dan niet meer verplicht zal zijn na elke keuring een nieuw beperkt groot of groot vaarbewijs aan te schaffen.

Artikel 3.5.10

1. Het klein vaarbewijs, afgegeven voor de 62-jarige leeftijd van de houder, is geldig tot de dag waarop hij de 65-jarige leeftijd bereikt.
2. Het klein vaarbewijs, afgegeven nadat de houder de 62-jarige leeftijd heeft bereikt, is drie jaar geldig.

Toelichting artikel 3.5.10:

(zie conversietabel)

Van een harmonisatie als bedoeld in artikel 3.5.9 is ter zake van het klein vaarbewijs afgezien, aangezien dit voor de houder ervan juist tot hogere lasten zou leiden.

Artikel 3.5.11

1. Een vaarbewijs verliest zijn geldigheid:

- a. door afgifte van een nieuw vaarbewijs dan wel een vervangend vaarbewijs;
- b. door omwisseling tegen een vaarbewijs dat aan de houder door het daartoe bevoegde gezag buiten Nederland is afgegeven, voor de categorie of categorieën van binnenschepen waarop de omwisseling betrekking heeft;
- c. door het onbevoegd daarin aanbrengen van wijzigingen;
- d. door het overlijden van de houder;
- e. door ongeldigverklaring, voor de categorie of categorieën waarop de ongeldigverklaring betrekking heeft;
- f. indien het niet meer behoorlijk leesbaar is;
- g. indien de geestelijke en lichamelijke geschiktheid niet binnen drie maanden na de termijn, bedoeld in artikel 3.5.9, tweede lid, opnieuw is aangetoond.

2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder vaarbewijs mede verstaan een vaarbewijs, afgegeven door het daartoe bevoegde gezag in een andere lidstaat van de Europese Gemeenschappen of in een andere Staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, en waarvan de houder in Nederland woonachtig is.

Artikel 3.5.12

1. Onze Minister kan een vaarbewijs voor een of meer categorieën van binnenschepen of voor een gedeelte of het geheel van de geldigheidsduur ongeldig verklaren, indien:

- a. het vaarbewijs is afgegeven op grond van door de houder verschaftte onjuiste gegevens en het niet zou zijn afgegeven indien de onjuistheid van die gegevens ten tijde van de aanvraag bekend zou zijn geweest;
- b. het kennelijk abusievelijk aan de houder is afgegeven;
- c. de houder hierom schriftelijk verzoekt;
- d. de houder blijkens een onderzoek niet langer beschikt over de lichamelijke of geestelijke geschiktheid die is vereist voor het besturen van een of meer categorieën van binnenschepen waarvoor het vaarbewijs is afgegeven;
- e. niet wordt voldaan aan de voorschriften, bedoeld in artikel 3.5.6, tweede lid.

2. Op eerste vordering van Onze Minister overhandigt de houder hem het vaarbewijs dat ingevolge het eerste lid, onderdelen a tot en met e, ongeldig is verklaard.

3. Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder vaarbewijs mede verstaan een vaarbewijs, afgegeven door het daartoe bevoegde gezag buiten Nederland, waarvan de houder in Nederland woonachtig is.

4. Bij regeling van Onze Minister kunnen nadere voorschriften betreffende dit artikel worden vastgesteld.

Toelichting artikelen 3.5.11 en 3.5.12:

Aangesloten wordt bij het systeem zoals dat bestaat in hoofdstuk 4 van het Reglement Rijnpatenten 1998 en bij de artikelen 123 en 124 van de Wegenverkeerswet (de regeling voor de rijbewijzen). De artikelen 17, derde en vierde lid, en 25, derde en vierde lid, van de Binnenschepenwet geven terzake een onvolledige voorziening.

§ 4. Nader onderzoek

Artikel 3.5.13

1. Op vordering van Onze Minister onderwerpt de houder van een vaarbewijs ten aanzien van wie een vermoeden van lichamelijke of geestelijke ongeschiktheid tot of onbekwaamheid in het voeren van het binnenschip bestaat, zich aan een onderzoek.
2. De artikelen 3.5.6, eerste, vierde en zesde lid, en 3.5.7, eerste, tweede en vierde lid, zijn van overeenkomstige toepassing.
3. Onze Minister kan het vaarbewijs intrekken, indien:
 - a. bij een in dit artikel bedoeld onderzoek de afgifte van een verklaring wordt geweigerd;
 - b. de betrokkene niet aan de in het eerste lid bedoelde verplichting voldoet zonder dat van een geldige reden daartoe blijkt.

Toelichting artikel 3.5.13:
(zie conversietabel)

Artikel 3.5.14

Indien bij een in artikel 3.5.13 bedoeld onderzoek de ongeschiktheid of onbekwaamheid niet blijkt, komen de kosten van het onderzoek ten laste van het Rijk.

Toelichting artikel 3.5.14:
(zie conversietabel)

§ 5. Vrijstelling en erkenning

Artikel 3.5.15

1. Onze Minister kan ontheffing of vrijstelling verlenen van de verplichting in het bezit te zijn van een geldig vaarbewijs, indien naar zijn oordeel de veilige vaart met het binnenschip op binnenwateren voldoende gewaarborgd is. Aan een ontheffing of vrijstelling kunnen voorschriften en beperkingen worden verbonden. De gezagvoerder draagt zorg voor de naleving van de voorschriften en de beperkingen.
2. Onze Minister kan een krachtens het eerste lid verleende ontheffing intrekken, indien de betrokken voorschriften en beperkingen niet worden nageleefd.

Toelichting artikel 3.5.15:
(zie conversietabel)

Artikel 3.5.16

1. Onze Minister kan een bewijs van vaarbekwaamheid voor een of meer vormen van binnenvaart erkennen, indien naar zijn oordeel het bewijs voldoende waarborg biedt voor het veilig voeren van een binnenschip op binnenwateren. Alsdan treedt het bewijs van vaarbekwaamheid in de plaats van de verklaring, bedoeld in artikel 3.5.7, eerste lid.
2. Onze Minister kan ter vorming van zijn oordeel verlangen dat bescheiden worden overgelegd en inlichtingen worden verschaft met betrekking tot de kennis en bekwaamheid die ten grondslag liggen aan de afgifte van het bewijs van vaarbekwaamheid.
3. Bij regeling van Onze Minister kunnen vaarbewijzen of bewijzen van vaarbekwaamheid worden erkend die zijn afgegeven door een bevoegde autoriteit in

het buitenland. Het eerste en het tweede lid zijn van overeenkomstige toepassing.
4. Het eerste, tweede en derde lid zijn van overeenkomstige toepassing op andere geneeskundige verklaringen dan de verklaring, bedoeld in artikel 3.5.6, eerste lid.

Toelichting artikel 3.5.16, eerste tot en met derde lid:

(zie conversietabel)

vierde lid:

Het erkennen van buitenlandse geneeskundige verklaringen en van bijvoorbeeld de Nederlandse geneeskundige verklaring voor de zeevaart is reeds praktijk op grond van artikel 7, eerste lid, onderdeel d, van het Besluit vaarbewijzen binnenvaart en richtlijn 2, bijlage 8, van het Reglement Rijnpatenten 1998.

§ 6. Nadere voorschriften

Artikel 3.5.17

1. Overeenkomstig bindende besluiten van organen van de Europese Gemeenschappen dan wel anderszins ter uitvoering van verdragen of bindende besluiten van volkenrechtelijke organisaties, worden bij regeling van Onze Minister voorschriften gegeven ten aanzien van de vaarbewijzen en de radarpatenten.
2. De in het eerste lid bedoelde voorschriften betreffen in ieder geval:
 - a. verschillende binnenwateren of soorten binnenwateren;
 - b. verschillende soorten binnenschepen;
 - c. het onderzoek en de keuring en de daarmee samenhangende documenten;
 - d. de erkenning van buitenlandse gelijkwaardige documenten;
 - e. de aanwijzing van en de aanwijzingen voor de bevoegde autoriteiten.
3. In aanvulling op het eerste en het tweede lid worden bij regeling van Onze Minister voorschriften gegeven ten aanzien van de vergoedingen voor de leden van de examencommissie.

Toelichting artikel 3.5.17:

(zie conversietabel)

Artikel 3.5.18

- Bij regeling van Onze Minister worden nadere voorschriften betreffende deze afdeling vastgesteld. Deze voorschriften betreffen onder meer:
- a. de geldigheid van de vaarbewijzen, waaronder de tijdsduur van de geldigheid, de binnenwateren waarop deze geldig zijn, de houder van het vaarbewijs of het binnenschip waarmee wordt gevaren;
 - b. de vereisten voor de afgifte van de vaarbewijzen;
 - c. de modellen voor de vaarbewijzen;
 - d. de aanwijzing van degene of degenen die de vaarbewijzen afgeven;
 - e. vrijstelling van de vaarbewijsplicht.

Toelichting artikel 3.5.18

De wettelijke grondslag van het Besluit vaarbewijzen binnenvaart in de Binnenschepenwet wordt in dit artikel omgezet in een wettelijke grondslag voor een vergelijkbare ministeriële regeling terzake. Verwezen wordt naar hetgeen daarover is gesteld in het algemeen deel.

HOOFDSTUK 4. REGISTRATIE EN GEGEVENSVERSTREKKING

§ 1. Registratie

Artikel 4.1

Onze Minister houdt een register bij van binnenschepen en ondernemingen in de binnenvaart.

Toelichting artikel 4.1:

(zie conversietabel)

De verplichting tot registratie van binnenschepen in een door Onze Minister bijgehouden register is overgenomen van artikel 53 van de Wet vervoer binnenvaart. In de praktijk worden op grond van het besluit van de Minister van Verkeer en Waterstaat van 22 oktober 1993, nummer B-1742, met als titel Privacy-reglement CRB, gegevens van ondernemingen in de binnenvaart eveneens in dat register bijgehouden. Dit laatste wordt nu in dit wetsvoorstel opgenomen.

Artikel 4.2

1. In het in artikel 4.1 bedoelde register worden binnenschepen opgenomen die in Nederland op grond van artikel 785, eerste lid, van Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek te boek zijn gesteld.

2. In het in artikel 4.1 bedoelde register worden andere dan in het eerste lid bedoelde binnenschepen opgenomen, waarvoor Onze Minister een certificaat van onderzoek heeft afgegeven.

3. De eigenaar van een in het eerste lid bedoeld binnenschip is verplicht zijn binnenschip binnen twee weken na de teboekstelling bij het door Onze Minister bijgehouden register ter registratie aan te melden.

4. De eigenaar van een in het tweede lid bedoeld binnenschip is verplicht zijn binnenschip binnen twee weken na de afgifte van het certificaat van onderzoek bij het door Onze Minister bijgehouden register ter registratie aan te melden.

Toelichting artikel 4.2:

Het eerste en derde lid zijn is geheel overeenkomstig artikel 53 van de Wet vervoer binnenvaart, met dien verstande dat de niet geheel juiste verwijzing naar de artikelen 193 en 783 van Boek 8 van het Burgerlijk Wetboek is vervangen door de verwijzing naar artikel 785, eerste lid, daarvan. Voor het tweede en vierde lid wordt verwezen naar de laatste alinea van de toelichting op artikel 4.3.

Artikel 4.3

1. Onze Minister kent aan binnenschepen als bedoeld in artikel 4.2, eerste en tweede lid, een officieel scheepsnummer toe. Dit nummer wordt opgenomen in het register als bedoeld in artikel 4.1.

2. De eigenaar van een binnenschip waaraan een officieel scheepsnummer is toegekend is verplicht:

a. dit nummer binnen twee weken na de toekenning ervan op zijn binnenschip aan te brengen

b. elke wijziging die de geregistreerde gegevens betreft binnen twee weken na de wijziging bij het register ter registratie aan te melden.

3. Bij regeling van Onze Minister worden nadere voorschriften gegeven betreffende de vaststelling van het officiële scheepsnummer of betreffende het aanmerken als officiële scheepsnummers van scheepsnummers of kentekens die op grond van andere wet- of regelgeving zijn vastgesteld of toegekend.

Toelichting artikel 4.3:

Categorieën van binnenschepen waarop de Herziene Rijnvaartakte van toepassing is, zijn op grond van het Rijnvaartpolitiereglement 1995, nader uitgewerkt in het Reglement onderzoek schepen op de Rijn 1995, voorzien van een officieel scheepsnummer. Onze Minister bepaalt dit nummer voor binnenschepen die in Nederland zijn te boek gesteld en voor buitenlandse binnenschepen die zijn voorzien van een certificaat van onderzoek dat is afgegeven door de Nederlandse Commissie van Deskundigen.

Overige binnenschepen waarop de Wet vervoer binnenvaart van toepassing is, worden op grond van het in de toelichting bij artikel 4.1 genoemd ministeriële besluit voorzien van een officieel scheepsnummer.

Nieuw is dat in dit wetsvoorstel aan overige binnenschepen eveneens een officieel scheepsnummer wordt toegekend. Ook wordt voorzien in het aanmerken als officieel scheepsnummer in de zin van dit wetsvoorstel van bijvoorbeeld het officiële scheepsnummer, bedoeld in artikel 2.01, eerste lid, aanhef en onderdeel c, van het Rijnvaartpolitiereglement 1995 of het kenteken, bedoeld in artikel 2.01, aanhef, eerste lid, onderdeel b, van het Binnenvaartpolitiereglement.

Artikel 4.4

In het in artikel 4.1 bedoelde register worden opgenomen:

- a. Rijnvaartverklaringen als bedoeld in artikel 2.1, tweede lid, onderdeel a;
- b. bewijzen van toelating als bedoeld in artikel 2.1, tweede lid, onderdeel c;
- c. certificaten van onderzoek als bedoeld in hoofdstuk 3, afdeling 1, § 3;
- d. meetbrieven als bedoeld in artikel 3.3.2;
- e. gegevens die met het oog op de onderdelen a tot en met d dienstig zijn.

Toelichting artikel 4.4:

Dit artikel bepaalt dat de documenten die op grond van dit wetsvoorstel zijn voorgeschreven, in het register worden bijgehouden. In de met de invoering van dit wetsvoorstel te vervallen wetten bestond deze verplichting niet. Deze verplichting bestond echter wel op grond van het in de toelichting bij artikel 4.1 genoemde ministeriële besluit. In onderdeel c wordt een koppeling aangebracht tussen het schip en het bijbehorende certificaat van onderzoek en worden op die manier malversaties tegengegaan.

Artikel 4.5

In het in artikel 4.1 bedoelde register worden de ondernemingen die op grond van hoofdstuk 2, § 2, zijn voorzien van een vergunning en de aldaar bedoelde vakbekwame personen opgenomen.

Toelichting artikel 4.5:

Dit artikel bepaalt dat de gegevens van de ondernemingen en van de vakbekwame personen in het register worden bijgehouden. In de Wet vervoer binnenvaart bestond deze verplichting niet. Deze verplichting bestond echter wel op grond van het in de toelichting bij artikel 4.1 genoemd ministeriële besluit.

Artikel 4.6

Ter uitvoering van deze paragraaf worden bij regeling van Onze Minister nadere voorschriften gegeven betreffende het in artikel 4.1 bedoelde register, die in ieder geval betreffen:

- a. het aanbrenge van het officiële scheepsnummer op het binnenschip;

- b. de wijze waarop een aanmelding ter registratie of ter wijziging van die registratie plaatsvindt;
- c. de te registreren gegevens;
- d. de bescherming van de geregistreerde gegevens;
- e. de wijze waarop de geregistreerde personen kennis kunnen nemen en verbetering kunnen laten aanbrengen van de over hen en hun binnenschepen opgenomen gegevens.

Toelichting artikel 4.6:
(zie conversietabel)

Artikel 4.7

1. Onze Minister houdt een register bij betreffende de afgifte en de ongeldigheid van vaarbewijzen.
2. Het register bevat gegevens omtrent afgegeven en ongeldige vaarbewijzen, voor zover die gegevens noodzakelijk zijn voor een goede uitvoering van deze wet en voor de handhaving van de bij of krachtens deze wet vastgestelde voorschriften.
3. Aan autoriteiten die betrokken zijn bij de uitvoering van deze wet of die zijn belast met de handhaving van de bij of krachtens deze wet vastgestelde voorschriften, worden op bij regeling van Onze Minister te bepalen wijze uit het register desgevraagd de gegevens verstrekt die zij voor de uitoefening van hun taak behoeven.
4. Aan de met de afgifte van vaarbewijzen belaste autoriteiten buiten Nederland worden inlichtingen uit het register verstrekt in de gevallen en op de wijze, zoals bij regeling van Onze Minister bepaald.

Toelichting artikel 4.7:
Dit is een nieuw artikel, analoog aan de bepalingen in de artikelen 126 en 127 van de Wegenverkeerswet 1994.

§ 2. Gegevensverstrekking

Artikel 4.8

Bij regeling van Onze Minister kunnen regels worden gegeven omtrent het registreren of doen registreren van gegevens ten behoeve van het toezicht op de krachtens hoofdstuk 3, afdeling 4, gegeven voorschriften.

Toelichting artikel 4.8:
(zie conversietabel)
Dit artikel stemt overeen met artikel 5, eerste lid, aanhef en onderdeel f, van de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart en heeft betrekking op de controlemiddelen dienstboekje, vaartijdenboek en tachograaf.

Artikel 4.9

Bij regeling van Onze Minister kunnen regels worden gegeven omtrent de verstrekking van gegevens betreffende het vervoer in het belang van de statistiek.

Toelichting artikel 4.9:
(zie conversietabel)

Artikel 4.10

1. Persoonsgegevens als bedoeld in artikel 16 van de Wet bescherming

- persoonsgegevens, betreffende de gezondheid, worden verwerkt ter uitvoering van:
- a. hoofdstuk 2, § 2, mede betreffende de wettelijke onbekwaamheid, met het oogmerk te beoordelen of aan deze paragraaf toepassing kan worden gegeven, dan wel of ontheffing onderscheidenlijk vrijstelling kan worden verleend;
 - b. artikel 3.5.4, eerste lid, met het oogmerk te beoordelen of de aanvrager voldoet aan de bij of krachtens deze wet gestelde eisen betreffende de algemene lichamelijke geschiktheid, in het bijzonder de geschiktheid van de gezichts- en gehoororganen, en de geestelijke geschiktheid;
 - c. artikel 3.5.13, met het oogmerk te beoordelen of sprake is van lichamelijke of geestelijke ongeschiktheid van de schipper;
 - d. artikel 3.4.5, met het oogmerk te beoordelen of een bemanningslid voldoet of niet meer voldoet aan de bij of krachtens deze wet gestelde vereisten betreffende de lichamelijke geschiktheid.
2. Ter uitvoering van artikel 2.12, onderdeel c, kunnen strafrechtelijke persoonsgegevens worden verwerkt, indien dit voor de beoordeling van de betrouwbaarheid of kredietwaardigheid van een betrokkene noodzakelijk is.
3. Onze Minister is verantwoordelijk voor de verwerking van de in het eerste en tweede lid bedoelde persoonsgegevens.
4. Ter uitvoering van de Herziene Rijnvaartakte kunnen persoonsgegevens worden verwerkt betreffende de gezondheid van de bemanning van schepen die zich op de Rijn, de Lek of de Waal bevinden. De verwerking van deze gegevens vindt plaats teneinde de lichamelijke geschiktheid van de bemanning vast te stellen.
5. Bij regeling van Onze Minister wordt bepaald wie verantwoordelijk is voor de verwerking van de in het vierde lid bedoelde persoonsgegevens.

Toelichting artikel 4.10:

(zie conversietabel)

Dit artikel is een voortzetting van het systeem zoals dat op grond van de Wet bescherming persoonsgegevens reeds was opgenomen in zowel de Wet vervoer binnenvaart (artikelen 58, 58a en 58b) als de Binnenschepenwet (artikelen 19, vierde lid, en 25, zesde lid). In de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart ontbrak een dergelijke bepaling. In die leemte wordt voorzien, zodat het systeem zal gelden voor het gehele wetsvoorstel.

HOOFDSTUK 5. OVERIGE BEPALINGEN

§ 1. Vergoedingen

Artikel 5.1

1. Degene die ingevolge deze wet een aanvraag doet in verband met:
 - a. het verlenen of wijzigen van een ontheffing ingevolge deze wet; of
 - b. het verstrekken of wijzigen van ingevolge deze wet vereiste documenten;is voor de behandeling van die aanvraag een vergoeding van de kosten verschuldigd.
2. Bij regeling van Onze Minister:
 - a. worden de vergoedingen, bedoeld in het eerste lid, vastgesteld, met dien verstande, dat de vergoedingen niet meer bedragen dan de voor de terzake noodzakelijke handelingen werkelijk gemaakte kosten;
 - b. kan worden bepaald dat, indien anderen dan Onze Minister de in het eerste lid bedoelde werkzaamheden verrichten, zij zelf daarvoor de vergoedingen alsmede de wijze van betaling van deze vergoedingen vaststellen met inachtneming van de bij regeling van Onze Minister gegeven voorschriften;
 - c. wordt bepaald aan wie de vergoedingen, bedoeld in het eerste lid, verschuldigd zijn.

Toelichting artikel 5.1:

(zie conversietabel)

Dit artikel biedt de wettelijke grondslag voor de tariefstructuur.

§ 2. Handhaving

Artikel 5.2

1. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze wet en de Herziene Rijnvaartakte bepaalde zijn belast:
 - a. de bij of krachtens artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen ambtenaren,
 - b. de ambtenaren van de rijksbelastingdienst, bevoegd inzake douane, en
 - c. de door Onze Ministers aangewezen onder hen ressorterende ambtenaren.
2. Met het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze wet bepaalde zijn voorts belast de bij besluit van Onze Ministers aangewezen ambtenaren. Indien zij ambtenaren van provincies, gemeenten of waterschappen aanwijzen, doen zij dit in overeenstemming met de desbetreffende besturen.
3. Een besluit als bedoeld in het tweede lid wordt bekendgemaakt in de Staatscourant.
4. Onze Ministers kunnen beleidsregels vaststellen met betrekking tot het toezicht op de naleving.

Toelichting artikel 5.2:

(zie conversietabel)

Artikel 5.3

De ambtenaar, bedoeld in artikel 5.2, eerste of tweede lid, is bevoegd afgifte te vorderen van bij of krachtens deze wet vereiste documenten die ongeldig zijn verklaard of zijn ingetrokken.

Toelichting artikel 5.3:

(zie conversietabel)

Artikel 5.4

1. De ambtenaar, bedoeld in artikel 5.2, eerste of tweede lid, is bevoegd het vaarbewijs tijdelijk in te vorderen, indien er dringende redenen aanwezig zijn om het vaarbewijs in te trekken als bedoeld in artikel 3.5.13.
2. De ambtenaar, bedoeld in artikel 5.2, eerste of tweede lid, legt het vaarbewijs dat tijdelijk is ingevorderd onverwijld en onder opgave van redenen aan Onze Minister over.
3. Onze Minister neemt, nadat hij van de tijdelijke invordering kennis heeft genomen, onverwijld een besluit over het intrekken van het vaarbewijs. Totdat een besluit als bedoeld in dit lid is genomen, geldt het besluit van de tijdelijke invordering als een besluit als bedoeld in artikel 3.5.13, derde lid.
4. Wanneer Onze Minister niet tot intrekking of verlies van geldigheid besluit, geeft hij het vaarbewijs aan de houder terug.

Toelichting artikel 5.4

Dit artikel is vergelijkbaar met artikel 130 van de Wegenverkeerswet 1994 (tijdelijke invordering rijbewijs) en stemt overeen met het met ingang van 1 oktober 2002 ingevoerde artikel 4.04 van het Reglement Rijnpatenten 1998. Dit regime wordt nu voor alle vaarbewijzen in Nederland ingevoerd op dezelfde gronden als waarop voornoemd artikel 4.04 werd ingevoerd.

Artikel 5.5

1. De documenten die bij of krachtens deze wet zijn vereist zijn aan boord van het schip aanwezig.
2. Onze Minister kan met betrekking tot bepaalde soorten binnenschepen of voor bepaalde documenten vrijstelling verlenen van de in het eerste lid bedoelde verplichting.

Toelichting artikel 5.5:

(zie conversietabel)

Artikel 5.6

Onze Minister is bevoegd tot toepassing van bestuursdwang ter handhaving van de bij of krachtens deze wet en de Herziane Rijnvaartakte gestelde verplichtingen.

Toelichting artikel 5.6:

(zie conversietabel)

Artikel 5.7

1. Met de opsporing van de bij of krachtens de Herziane Rijnvaartakte strafbaar gestelde feiten zijn belast de in artikel 5.2, eerste lid, onderdelen a en b, genoemde ambtenaren en voorts de in artikel 5.2, eerste lid, onderdeel c, en tweede lid, genoemde ambtenaren voor zover zij daartoe door Onze Ministers zijn aangewezen, waarbij artikel 5.2, tweede lid, tweede volzin, van overeenkomstige toepassing is. Deze ambtenaren zijn tevens belast met de opsporing van de feiten, strafbaar gesteld in de artikelen 179 tot en met 182 en 184 van het Wetboek van Strafrecht, voor zover deze feiten betrekking hebben op een bevel, vordering of handeling, gedaan of ondernomen door henzelf.
2. Een aanwijzing als bedoeld in het eerste lid wordt bekendgemaakt in de Staatscourant.

Toelichting artikel 5.7:

(zie artikel 5.9)

Artikel 5.8

1. Op de eerste vordering van de ambtenaren, genoemd in artikel 5.2, eerste en tweede lid, en artikel 5.7, eerste lid, is de eigenaar of de gezagvoerder verplicht de documenten die bij of krachtens deze wet zijn vereist behoorlijk ter inzage af te geven.

2. Onze Minister kan regelen op welke wijze documenten op elektronische wijze mogen worden getoond.

Toelichting artikel 5.8:

(zie artikel 5.9)

Artikel 5.9

1. De artikelen 5:13 en 5:15 tot en met 5:20 van de Algemene wet bestuursrecht zijn van overeenkomstige toepassing ten aanzien van de ambtenaren, bedoeld in artikel 5.7, eerste lid.

2. De ambtenaren, genoemd in artikel 5.7, eerste lid, zijn zonder toestemming van de bewoner bevoegd, met medeneming van de benodigde apparatuur, een woning te betreden.

3. De ambtenaren, genoemd in artikel 5.7, eerste lid, zijn bevoegd afgifte te vorderen van bij of krachtens deze wet vereiste documenten die ongeldig zijn verklaard of zijn ingetrokken.

Toelichting artikelen 5.7, 5.8 en 5.9:

Deze artikelen sluiten wat de opsporing ingevolge het wetsvoorstel betreft aan bij titel III (Van de opsporing) van de Wet op de economische delicten. De wijziging van de Wet op de economische delicten met betrekking tot de strafbaarstelling van de overtreding van de geboden en verboden in de Binnenvaartwet wordt in het wetsvoorstel van de Invoeringswet Binnenvaartwet geregeld. De opsporingsbevoegdheden ten aanzien van de Herziene Rijnvaartakte echter dienen in deze artikelen te worden geregeld in verband met het eigen strafregime van de Herziene Rijnvaartakte. Overbrenging daarvan naar de Wet op de economische delicten is derhalve niet mogelijk.

Artikel 5.8, tweede lid, schept de mogelijkheid van het op elektronische wijze tonen van documenten. De verwachting is, dat deze mogelijkheid in de toekomst steeds belangrijker zal worden.

Artikel 5.9, tweede lid, sluit aan bij artikel 19 van de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart en artikel 49, tweede lid, van de Binnenschepenwet en ook bij het systeem van titel III van de Wet op de economische delicten waar het opsporingsregime van de Wet vervoer binnenvaart al onder viel.

§ 3. Verbodsbepalingen

Artikel 5.10

Het is verboden te handelen in strijd met:

a. een beperking of voorschrift waaronder een document als bedoeld in de artikelen 2.3 en 2.4 is afgegeven onderscheidenlijk een vrijstelling is verleend;

- b. artikel 2.5, eerste;
- c. artikel 2.5, tweede lid.

Toelichting artikel 5.10:

Dit artikel vloeit voort uit het systeem van de diverse artikelen van de Wet vervoer binnenvaart. De strafbepaling zal plaatsvinden in de Wet op de economische delicten, overeenkomstig het systeem van de huidige Wet vervoer binnenvaart, met uitzondering van de bepalingen die betrekking hebben op de Herziene Rijnvaartakte. De Herziene Rijnvaartakte kent immers een eigen systeem van strafbepalingen.

Artikel 5.11

Het is verboden bedrijfsmatig vervoer van goederen op de binnenwateren te verrichten in strijd met:

- a. artikel 2.7, eerste lid;
- b. artikel 2.9.

Toelichting artikel 5.11:
(zie conversietabel)

Artikel 5.12

Het is verboden een schip te gebruiken:

- a. dat niet is voorzien van het ingevolge hoofdstuk 3, eerste afdeling, vereiste geldige document;
- b. in afwijking van het in artikel 3.1.4, onderdelen a, b en c, bedoelde voorschrift;
- c. in afwijking van de voorschriften, bedoeld in artikel 3.1.5, eerste juncto derde lid, onderdelen a en b;
- d. in afwijking van artikel 3.1.10, tweede lid;
- e. in afwijking van artikel 3.11;
- f. in afwijking van voorschriften of beperkingen die aan een vrijstelling of ontheffing als bedoeld in artikel 3.1.15 zijn verbonden; of
- g. zolang het gebruik met toepassing van artikel 3.1.19 is onderbroken, anders dan volgens de krachtens dat artikel gegeven aanwijzingen.

Toelichting artikel 5.12:

Dit artikel vloeit voort uit het systeem van hoofdstuk VII (Strafbepalingen) van de Binnenschepenwet. De strafbaarstelling zal plaatsvinden in de Wet op de economische delicten, overeenkomstig het systeem van de Wet vervoer binnenvaart, met uitzondering van de bepalingen die betrekking hebben op de Herziene Rijnvaartakte. De Herziene Rijnvaartakte kent immers een eigen systeem van strafbepalingen. In de toelichting bij de artikelen 5.7, 5.8 en 5.9 wordt hieraan eveneens aandacht besteed.

Artikel 5.13

Het is verboden te handelen in strijd met:

- a. voorschriften als bedoeld in artikel 3.2.2;
- b. krachtens artikel 3.2.3 gegeven voorschriften of beperkingen.

Toelichting artikel 5.13:

Ter completering van hoofdstuk 3, tweede afdeling, ligt het in de rede deze verbodsbepaling toe te voegen.

Artikel 5.14

Het is verboden te handelen in strijd met artikel 3.3.2.

Toelichting artikel 5.14:
(zie conversietabel)

Artikel 5.15

1. Het is een bemanningslid verboden arbeid te verrichten in een toestand van oververmoeidheid.
2. Het is verboden een bemanningslid in een toestand van oververmoeidheid arbeid te laten verrichten.
3. Het is verboden de arbeid zodanig te organiseren dat een bemanningslid arbeid verricht in strijd met het bij het Arbeidstijdenbesluit vervoer bepaalde.
4. Het is verboden te handelen in strijd met de verplichtingen, bedoeld in artikel 3.4.8.

Toelichting artikel 5.15:
(zie conversietabel)

derde lid:

Met name wordt bedoeld op § 5.5 van het Arbeidstijdenbesluit vervoer.

Artikel 5.16

1. Het is verboden met een schip op de binnenwateren te varen zonder in het bezit te zijn van het daarvoor vereiste geldige vaarbewijs.
2. Het is degene die weet of redelijkerwijs moet weten, dat een op zijn naam gesteld vaarbewijs voor een of meer categorieën van binnenschepen dan wel voor een gedeelte van de geldigheidsduur ongeldig is verklaard, verboden een binnenschip van die categorie of categorieën dan wel gedurende dat gedeelte van de geldigheidsduur te voeren of als gezagvoerder te doen voeren.
3. Het is degene die in het bezit is van een vaarbewijs waaraan voorschriften zijn verbonden als bedoeld in artikel 3.5.6, tweede lid, verboden te handelen in strijd met die voorschriften.
4. Het is verboden te handelen in strijd met aan een ontheffing of vrijstelling als bedoeld in artikel 3.5.15, eerste lid, verbonden voorschriften of beperkingen.

Toelichting artikelen 5.16:

Dit artikel vloeit voort uit het systeem van hoofdstuk VII (Strafbepalingen) van de Binnenschepenwet. De strafbaarstelling zal plaatsvinden in de Wet op de economische delicten, overeenkomstig het systeem van de huidige Wet vervoer binnenvaart, met uitzondering van de bepalingen die betrekking hebben op de Herziene Rijnvaartakte. De Herziene Rijnvaartakte kent immers een eigen systeem van strafbepalingen. In de toelichting bij de artikelen 5.7, 5.8 en 5.9 wordt hieraan eveneens aandacht besteed.

Artikel 5.17

Het is verboden te handelen in strijd met:

- a. artikel 4.2, derde lid;
- b. artikel 4.2, vierde lid;
- c. artikel 4.3, tweede lid.

Toelichting artikel 5.17:
(zie conversietabel)

Artikel 5.18

Het is, behoudens artikel 5.5, tweede lid, verboden te handelen in strijd met artikel 5.5, eerste lid.

Toelichting artikel 5.18:

Voor een goede handhaving is in de praktijk het verbod op het niet aan boord hebben van de vereiste documenten noodzakelijk gebleken.

Artikel 5.19

Het is verboden te handelen in strijd met artikel 5.8, eerste lid.

Toelichting artikel 5.19:

Voor een goede handhaving is in de praktijk ook het verbod op het niet voldoen aan de toonplicht van de vereiste documenten noodzakelijk gebleken.

Commentaar van de handhavers:

Economische delicten

Op zich een prima zaak de strafbaarstelling in de WED onder te brengen.

Als de toezichthouder overstapt naar opsporing geeft de WED zelfs nog wat meer bevoegdheden dan het W.v.Sv.

Maar in de MvT van de huidige VTW valt te lezen dat overtreding van die bepalingen (en o.i. dus ook vergelijkbare zaken) op Aktewateren buiten de Rijn (dus op de z.g. verbindingswateren tussen de Rijn en open zee c.q. België) niet strenger mag zijn dan de Rijnvaartbepalingen.

In casu mag de strafmaat niet hoger zijn dan die in art.32 Akte (= € 25.000, AvD).

Is die redenatie nu los gelaten ?

Commentaar AvD:

De handhavers hebben hier in die zin gelijk, dat het in de jurisprudentie (zie laatstelijk HR 9 juni 1998, NJ 1998, 858) uitsluitend gaat over het opleggen van de vervangende hechtenis en niet over de hoogte van de geldboete. De Herziane Rijnvaartakte spreekt uitsluitend over geldboete. Hetzelfde zou dus moeten gelden voor de strafbaarstelling ingevolge de Binnenschepenwet en de Wet vervoer binnenvaart! Mijns inziens zal dit moeten leiden tot de (reeds voorgenomen) opname van de (in hoofdstuk 5 aangeduide) verbodsartikelen van de Binnenvaartwet in artikel 1, ten 4e, van de WED, waarbij dan tevens artikel 6 van de WED zal moeten gewijzigd. Een vierde lid zou dan aan artikel 6 WED toegevoegd moeten worden in de trant van "In afwijking van het eerste lid, ten 4e, wordt hij die de artikelen van de Binnenvaartwet alsmede - voor zover aangeduid als strafbare feiten - voorschriften krachtens deze wet gegeven, met uitzondering van die artikelen of onderdelen daarvan en van die voorschriften of onderdelen daarvan die voortvloeien uit de Herziane Rijnvaartakte, overtreedt gestraft met een geldboete van de vierde categorie." Deze geldboete (€ 11.250) steekt bij lange na niet uit boven die van de Herziane Rijnvaartakte. Dit betekent dan wel, dat de strafmaat van de WED voor overtredingen van de Wet vaartijden en bemanningssterkte binnenvaart (was 2^e categorie) en de Binnenschepenwet (was 2^e en 3^e categorie) naar boven gaat en gelijk wordt geschakeld met die van de Wet vervoer binnenvaart (= de WED zelf = 4^e categorie). Is dat acceptabel? Kan dat zomaar, het optrekken van strafmaten? Weten de handhavers hier iets van? Hoe moet je dit toelichten? De wijziging van artikel 6 van de WED zal, naast die van de invoeging van de Binnenvaartwet in artikel 1, ten 4e, van de WED, dienen te geschieden in de Invoeringswet Binnenvaartwet. Voor de hoogte van de geldboetecategorieën (1 t/m 6): zie artikel 23, vierde lid, Wetboek van Strafrecht.

§ 4. Noodwetgeving

Artikel 5.20

1. Onverminderd de artikelen 7, eerste lid, en 8, eerste lid, van de Coördinatiewet uitzonderingstoestanden kan, ingeval buitengewone omstandigheden dit noodzakelijk maken, bij koninklijk besluit, op voordracht van Onze Minister-President, artikel 5.21 in werking worden gesteld.
2. Wanneer het in het eerste lid bedoelde besluit is genomen, wordt onverwijld een voorstel van wet aan de Tweede Kamer gezonden omtrent het voortduren van de werking van de bij dat besluit in werking gestelde bepaling.
3. Wordt het voorstel van wet door de Staten-Generaal verworpen, dan wordt bij koninklijk besluit, op voordracht van Onze Minister-President, de bepaling die ingevolge het eerste lid in werking is gesteld, onverwijld buiten werking gesteld.
4. Bij koninklijk besluit, op voordracht van Onze Minister-President, wordt de bepaling die ingevolge het eerste lid in werking is gesteld, buiten werking gesteld, zodra de omstandigheden dit naar Ons oordeel toelaten.
5. Het besluit, bedoeld in het eerste, derde en vierde lid, wordt op de daarin te bepalen wijze bekendgemaakt. Het treedt in werking terstond na de bekendmaking.
6. Het besluit, bedoeld in het eerste, derde en vierde lid, wordt geplaatst in het Staatsblad.

Toelichting artikel 5.20:
(zie conversietabel)

Artikel 5.21

De bepalingen van en krachtens deze wet ten aanzien van schepen en gezagvoerders gelden slechts voor zover zulks bij algemene maatregel van bestuur is bepaald.

Toelichting artikel 5.21:
(zie conversietabel)

§ 5. Beroepsmogelijkheid

Artikel 5.22

Tegen een op grond van deze wet genomen besluit kan een belanghebbende beroep instellen bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven.

NB. Het Deelorgaan binnenvaart wil de "gewone" bestuursrechter. Justitie zal commentaar leveren.

Toelichting artikel 5.22:

Voor alle voor beroep vatbare besluiten op grond van één wet wordt beroep bij dezelfde administratieve rechter opengesteld, tenzij daardoor onvoldoende wordt aangesloten bij de bestaande competentieverdeling. Dit laatste is in dit wetsvoorstel niet het geval. Het College van Beroep voor het bedrijfsleven is gespecialiseerd in rechtspraak over de uitvoering van wettelijke regelingen van sociaal-economische aard, dat wil zeggen regelingen die economische ordening of sturing dan wel kwaliteitsnormen voor producten behelzen. Van een regeling van sociaal-economische aard zal in het algemeen ook gesproken kunnen worden, indien het gaat om wettelijke voorschriften die primair de uitoefening van beroepen of bedrijven betreffen. Onder "een op grond van deze wet genomen besluit" vallen ook besluiten die genomen worden op grond van de uitvoeringsregelingen van dit wetsvoorstel.

Omdat krachtens de Herziene Rijnvaartakte geen beroep op de administratieve

rechter is opengesteld, geldt de in dit artikel opgenomen beroepsmogelijkheid ook voor besluiten die krachtens de Herziene Rijnvaartakte zijn genomen.

§ 6. Slotbepalingen

Artikel 5.23

De artikelen van deze wet treden in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden vastgesteld.

Artikel 5.24

Deze wet wordt aangehaald als: Binnenvaartwet.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Verkeer en Waterstaat,

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,